NOORTE

PALVE-NÄDAL

16.–23. MÄRTS

2019

AUTORIST

PASTOR CHARLES BLYTHE

teenis hiljuti pastorina Chesapeake'i konverentsis Marylandis, Ameerika Ühendriikides. Enne Marylandis elamist teenis ta Jamaica Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduses 23 aastat piirkonnapastorina ning noorte- ja kaplanitöö juhina Jamaica peakonverentsis, Lääne-India saarestiku unioonis ja Jamaica unioonikonverentsis.

Tal on bakalaureusekraad religiooniteaduses Põhja-Kariibi ülikoolist ning magistrikraad nõustamispsühholoogias Kariibi Teoloogiakõrgkoolist Kingstonis, Jamaical.

Pastor Blythe on pühendunud Meister Teejuht. Ta naudib matkamist, ujumist, sõnaloto mängimist ja oma perega aja veetmist. Ta on abielus Marvalyn Walkeriga. Neil on kaks last: Charles Phillip ja Charlyn Phioniq.

Pastor Blythe'i elufilosoofia on: „Kvaliteetne ettevalmistus kvaliteetseks teenimiseks". Ta igatseb näha noori, kes arendaksid välja endale Jumalast antud võimalused ja oleksid pühendunud päästvale suhtele Jeesuse Kristusega.

EESSÕNA

PAKO MOKGWANELT

Pako Edson Mokgwane, magister, pastor ja kaplan, teenib kaasjuhina Seitsmenda Päeva Adventistide peakonverentsi noortetööosakonnas Silver Springis, Marylandis, Ameerika Ühendriikides. Temaga võib kontakti võtta aadressil MokgwaneP@gc.adventist.org. Veebileht: youth.adventist.org.

Kujutle!

Kujuta ette usku ilma osaduseta. Kujuta ette maailma, kust puudub ühine ülistamine ja teenimine. Kujuta ette kirikut, kus ei oleks õdede-vendade vahelist sõprust. Kujuta ette kirikut, mis oleks nagu klubi. Me palume sul tõenäoliselt kujutleda võimatut. Oleks raske sellist maailma ette kujutada.

Kohalik kogudus on usklike organiseeritud kogukond, mille esmane eesmärk on tunnistada, alal hoida ja välja näidata Jeesuse evangeeliumisõnumit ja iseloomu. Pole üllatav, et 2016. aasta ülemaailmses noortekogus tehti otsus hakata **kohalikku kogudust** kujundama teadlikult paremaks paigaks – põlvkondadevaheliseks vaimseks koduks noortele. Kuigi kinnitame, et suured ühiskondlikud üritused – näiteks suvelaagrid, koosolekud, *camporee'd* ja kongressid – on olulised laiemas noortekogukonnas osaduse kasvatamiseks ning pakuvad võimalusi otsuste tegemiseks ja ideede jagamiseks, oleme asetanud noorte inimeste teenimistöö **kohalikus koguduses** oma prioriteetide ja protsesside

keskmesse. Põhjenduseks on, et **kohalik kogudus** on meie noorte vaimne kodu. Nad on **kohaliku koguduse** liikmed, mitte konverentsi, misjonikeskuse või uniooni liikmed.

Need on perekonnad ja **kohalikud kogudused**, kust noored saavad vaimset toitu, kus nad pühenduvad Jeesuse järgimisele, võtavad rõõmuga vastu Tema kutse jüngriks saada ja leiavad oma koha Jumala teenimistöös. Kuigi paljud neist teevad oma otsuse suurematel kirikuüritustel, on **kohalik kogudus** see koht, kus neid õpetatakse saama pühendunud Jeesuse järgijaks ja rakendama oma ellu enda kristlikku kogemust. Samuti on **kohalik kogudus** – mitte konverents või unioon – see koht, kus tekivad ka pinged. Seega on meie eesmärk kutsuda noori koguduse misjonitööle ja innustada neid sellest täies mahus osa võtma, alustades **kohalikust kogudusest**.

Mõtle kohaliku koguduse tasandil!

REAALSUSE HOIDMINE

MARIA MANDERSONILT

Maria Manderson teenib toimetaja assistendina seitsmenda päeva adventistide peakonverentsi noorteteenistuse osakonnas Silver Springis, Marylandis, Ameerika Ühendriikides. Temaga saab kontakti võtta aadressil MandersonM@gc.adventist.org. Veebileht: youth.adventist.org.

Pane esimesed asjad esikohale

Tegele kuulutamise, kaitsmise ja edendamisega Jumala tahte järgi

Kui sa küsid inimestelt, missugune on kristliku **koguduse** roll, mõtlevad nad sageli Uue Testamendi õpetustele ning esimene salm, mis neile meelde tuleb, on Matteuse 28:18–20, kus Jeesus saadab apostlid kuulutama evangeeliumi kõigile rahvastele.

Aga kas see on kõik, milleks **kogudus** on kutsutud?

Ei, Piibel ütleb, et **kogudu**s kuulub Jumalale ja sellele on antud ainulaadne evangeeliumi kuulutamise, edendamise ning kaitsmise ülesanne.

Vaatame, mida Piibel (Vana ja Uus Testament) ütleb kohaliku **koguduse** osatähtsuse kohta.

Jesaja 12:14

Siin näeme, et Jumal annab Juudale võimaluse rääkida teistele, mida Jumal on teinud, et tuua rahvas (Iisrael) välja nende pattudest.

Jesaja 45:22

Vastutasuks oodati neilt, et nad kuulutaksid ümberkaudsetele paganarahvastele (mitteliikmetele), mida Jumal on nende heaks teinud, ja tutvustaksid neile ainsat tõelist Jumalat.

Hesekiel 3:17–19

*Kohalik **kogudus** vastutab päästesõnumi jõudmise eest kõigini. Selles kirjakohas saadab Jumal Hesekieli andma edasi Tema sõnumit ja hoiatusi. Kui me ei kuuluta/ei vii sõnumit kohale ja ei suuda inimesi hoiatada, ei ole neil võimalust seda kuulutust valida/vastu võtta ning nad surevad ja see on meie süü. See jääb meie südamele.*

Hesekiel 38:23

*Kohalik **kogudus** kuulutab Jumala suurust.*

Malaki 1:11

*Kohalik **kogudus** jagab Jumala suurust kõigiga.*

Niisiis näeme, et Vana Testament lõppeb Malaki meenutusega jagada Jumala headust kõigiga. Vaatleme nüüd kohaliku koguduse osatähtsust Uues Testamendis.

Kas see on erinev või samasugune?

Matteuse 9:35–38

Jeesus toob välja palve tähtsuse teenimistöös ja evangeeliumi jõudmises maailma.

Apostlite teod 13:47

*Kristlased/**koguduse**liikmed on osa Jumala eesmärgist lunastada kogu maailm endale.*

2. Timoteose 2:15; 4:2; 2. Timoteose 3:16; Roomlastele 10:10–17

*Evangeeliumi kuulutamine asub **koguduse** ülesande keskmes ja on päästeprotsessi oluline osa.*

Roomlastele 10:10–17

*Kohalik **kogudus** on maailma valgus ja päästeprotsessi oluline osa. Kogudus on olemas inimeste päästmiseks.*

Matteuse 28:19–20; Apostlite teod 2:42; Efeslastele 4:12; Koloslastele 1:28

*Valmistada liikmeid ette teenimistööks, nii et **kogudus** saaks üles ehitatud. Meie korrapärased jumalateenistused peaksid olema kõige enam suunatud liikmete õpetamisele ja teenimisele, „et pühi inimesi valmistada abistamistööle Kristuse ihu ülesehitamiseks“ (Ef 4:12).*

Galaatlastele 2:1–10; 1. Timoteose 1:3–4; 3:15; Tiituse 1:9; 2. Timoteose 1:13

*Kaitse evangeeliumi. Paulus viitab **kogudusele** kui tõe alustalale ja nurgakivile. Üks selle kohustustest on hoida Jeesuse tõde. **Kogudus***

peab ustavalt viima edasi evangeeliumi, lükkama ümber valeõpetusi ning säilitama liikmete hulgas õpetusliku ja moraalse puhtuse.

Efeslastele 3:10; 1. Korintlastele 12:12–26

*Ela evangeeliumi läbi ja kuuluta seda. Paulus ütles, et **koguduse** kaudu teeb Jumal oma tarkuse teatavaks taevastele valitsustele ja meelevaldadele. Liikmete püha elu ja mitmekesisuses peituva ühtsuse kaudu on **kogudus** kutsutud olema enda kuulutatava evangeeliumi kaleidoskoop*

Apostlite teod 13:47

Kristlased on osa Jumala plaanist lunastada kogu maailm Temale.

Volitus olla misjonär anti igale kristlasele, aga teise nurga alt vaadates oli see antud peamiselt kohalikele kogudustele. Loomulikult on hea, et **kogudus** täidab oma sotsiaalseid vajadusi (sõprade leidmine, võrgustik) ja sotsiaalseid kohustusi (kodutute aitamine, vere annetamine, toitlustamisprojektides osalemine jne), aga kui me ei täida Jumala käsku evangeeliumi kuulutada, kaitsta, hoida ja arendada ning samal ajal usklikke juurde tuua ja nende eest hoolitseda, siis oleme oma kristlikus töös läbi kukkunud.

Palve on Piibli järgi kõige tähtsam inimesteni jõudmises ja nende toomises pääste juurde.

Lühidalt kuulub kogudus Jumalale ja peab tegutsema Tema tahtele vastavalt.

1. On kaks ülesannet, mille täitmiseks peab kohalik kogudus alati töötama: hingede võitmise koht päästmata inimeste jaoks ja hingehoidmiskoht koguduseliikmete jaoks. Me läheme välja (päästmata inimesed) ja õpetame (päästetud inimesed).
2. Kui loeme Piiblit salm salmi ja raamat raamatu haaval, sööme niisugust vaimutoitu, mis muudab meid tugevamaks ja aitab meil olla head Jeesuse järgijad. Me imbume läbi Jumala plaanidega enda elu ja koguduse jaoks.
3. Kas sa teadsid, et kui loed täispikkuses läbi meie viie aasta pikkuse uuenduse ja reformatsiooni hommikuvalveseeria, mis on meie veebilehel kättesaadav, oled sa kogu Piibli läbi lugenud? Jah, viie aastaga, natukehaaval, ja sa võid kogu Piibli läbi lugeda. See on hinge toitmine. Külasta hommikvalve allalaadimiseks järgnevat aadressi: *https://youth.adventist.org/Resources/Bible-Readings.*

ESIMENE PÄEV: hingamispäev

Välja kutsutud

Teema

Koguduse (*ekklesia*) õpetus

Kuidas valgustab Piibel ideed kohalikust kogudusest.

Võtmetekst

Matteuse 16:18

Ja mina ütlen sulle: Sina oled Peetrus ja sellele kaljule ma ehitan oma koguduse, ja põrgu väravad ei saa sellest võitu.

Juhtmõte

Jumala kogudus on rajatud kindlalt ühele alusele, kes on tema Issand Jeesus Kristus.

Sissejuhatus

Täna arutleme koguduse (*ekklesia*) õpetuse üle. Vaatleme, kuidas valgustab Piibel ideed kogudusest ja selle vastutusest jagada head sõnumit Jeesusest Kristusest. Näeme, et kogudus on inimeste kogukond, kes on kutsutud maailma erilise ülesandega – kutsuda välja ka teisi ja teha neist Jeesuse jüngrid. Õpime, et kogudus on rajatud Jeesusele ja põrgu väravad ei saa selle vastu. Leiame, et kogudus ei ole materiaalne ehitis, vaid Jumala valitud rahvas võib kohtuda igal pool osaduseks, ülistamiseks ja teenimiseks. Osana Kristuse ihust otsib Jumala kutsutud rahvas Tema lähedalolu ja täidab Tema tahet. Nad igatsevad olla ühises osaduses. Nad kohtuvad korrapäraselt, et oma misjoni- ja tunnistustööd läbi mõelda ja organiseerida, nii et nad saaksid jätkuvalt leida uusi jüngreid ning kutsuda neid olema osa Jeesuse Kristuse ihust. Jumala valitud rahvas on osa Tema ihust ja nad moodustavad maa peal Tema koguduse.

Tänane jutlus õpetab, et:

a) kogudus on midagi rohkemat kui kindel koht või ehitis;

b) koguduse moodustavad Jumala kutsutud inimesed kõigist ajastutest;

c) kogudus on rajatud Jeesusele Kristusele;

d) Jumala valitud rahval on vastutus Tema kogudust kasvatada, otsides inimesi ja kutsudes neid olema osa kogudusest.

Jutlus

Osa kutsus Teda Õpetajaks, teised kutsusid teda Issandaks ja veel mõni hüüdis Teda Päästjaks. Aga kes Ta on? Oli Ta lihtsalt õpetaja? Oli Ta ravitseja? Või oli Ta tavaline puusepp? Kõik sõltub sellest, kellelt küsida. See alandlik õpetaja Naatsaretist tähendas nii paljut nii arvukate inimeste jaoks.

Tema ema ütleks sulle, et Ta oli tõotatud kingitus, keda ema sünnist saati hoidis ja hellitas. Koguduse juhid ütleksid sulle, et Ta jahmatas neid oma tarkuse ja autoriteediga. Tavalised inimesed ütleksid, et Ta oli alandlik õpetaja Galileast, tervendaja ja imetegija, kes rääkis nagu see, kellel on meelevald, mitte nagu kirjatundjad. Tema sõbrad ütleksid sulle, et Ta oli nende juhendaja, nende õpetaja ja sõber.

Aga kuidas võib mõnel nii tagasihoidliku taustaga inimesel olla selline vägi? Mis see oli, mis tegi Ta nii erinevaks? Miks oli Tal nii palju järgijaid?

Vastus on lihtne. Ta ei olnud lihtsalt prohvet, õpetaja ega tervendaja. Ta oli ja on Jumala Poeg. Kõik on olemas Temas. See Puusepp Galileast oli kristliku kiriku rajaja. Ta on Jumala Poeg. Ta on kõigi asjade Looja ja Hoida ning Ta on põhjus, miks me ülistame, palume ja kiidame.

Pärast oma häbistavat surma ristil ja enda ülestõusmist surnuist andis Ta oma järelkäijatele väe ja meelevalla ning käskis neil kuulutada igal pool evangeeliumi ja teha jüngriteks kõik rahvad (Mt 28:18–20). Need mehed ja naised, täidetud Püha Vaimu väega, süütasid tule, mis ei kustunud kunagi.

Nad läksid külast külla, linnast linna, riigist riiki, kuulutades ja õpetades. Nad rajasid kogudusi kõikjal, kuhu nad läksid. Peagi kasvas usklike ja koguduste arv nii kiiresti, et nad vajasid mingisugust struktuuri ja organisatsiooni. Me vaatleme struktuuri ja organisatsiooni kolmapäeval.

Kõige tähtsam, mida kogudus peab meeles pidama, on asjaolu, et selle rajaja on Jeesus. Kirik sai alguse ja on olemas Jeesuse pärast. Millal iganes nihkub kese Jeesuselt millelegi muule, saab kogudusest lihtsalt järjekordne tavaline seltskondlik kogunemine. Me ei peaks kunagi seda keskset mõtet silmist kaotama. Me ei peaks kunagi lubama koguduse tähendust mõnel muul põhjusel kallutada või kõrvale juhtida, vaid peame kõrgeks tõstma Jeesust, kes on meie usu alustaja ja lõpuleviija.

Täna veedame aega, et õppida tundma kristliku koguduse päritolu ja sõna *kogudus* tähendust selle algupärases kontekstis. On väga tähtis, et me paneksime selle aluse juba alguses paika, sest kui meie teoloogia või õpetused või uskumused on valed, saavad valeks ka meid teod, käitumine ja see, kuidas meie kogudus toimib.

Jared on seitsmenda päeva adventkoguduse ustav liige, kes käib eeslinnas asuvas ilmalikus ülikoolis. Ta kutsus oma klassikaaslasi korrapäraselt iganädalastesse piiblitundidesse, mida peeti ülikoolilinnaku lähedal elava kohaliku koguduse liikme kodus. Iga kord vastasid sõbrad tema kutsele küüniliselt, väljendades täielikku vastikust ning pilgates religiooni ja kirikus käivaid inimesi üldiselt.

Üks klassikaaslane oli eriti skeptiline selle suhtes, kuidas koguduseliikmed paistsid hoidvat teistest eemale ja olevat kogukonna sotsiaalsetes vajaduste suhtes tuimad. Jared ja mõni tema sõber kirikust hakkasid otsima viise, kuidas nad võiksid Jeesuse evangeeliumi täielikumalt peegeldada ilmalikus keskkonnas. Nad uurisid, millised on kogukonna vajadused, ja leidsid, et paljud üliõpilased olid kimpus enda põhivajaduste eest hoolitsemisega ning suurel osal oli oma igapäevatöö ja õpingute kõrvalt liiga vähe aega, et kirikusse jõuda.

Oma piibliõppegrupi liikmete abiga panid nad aluse projektile „Peseme sinu pesu". Paljud koguduseliikmed olid vabatahtlikult valmis oma kodud avama ja aitama tööga koormatud üliõpilastel igal nädalal oma pesu pesta. Jaredi ülikoolisõbrad ei saanud mitte ainult oma pesu pestud, vaid neile pakuti ka sooja toitu ja anti kohaliku adventkoguduse liikmete poolt abipakikesi.

Aja jooksul ei olnud Jaredil enam mingit probleemi oma sõprade kutsumisega piiblitundi. Lõpuks kasvas Jaredi projekt uueks kogudusepistikuks, mis laienes nii kiiresti, et selle peamiselt üliõpilastest koosneva grupi teenimiseks ja kasvatamiseks palgati noortepastor. Grupp võtab jätkuvalt kogukonnaelust aktiivselt osa ja on klassikaline näide sellest mis on võimalik, kui kogudus keskendub pigem inimeste vajadustele, mitte füüsilisele ülistuskeskusele.

Paljud mõtlejad ja õpetlased on pistnud rinda religiooni ja koguduse mõiste ning ideega. Ilmalikul mõtteviisil ja ühiskonnal üldiselt on raske näha kirikut tavapäraselt millegi muu kui füüsilise ülistuskeskusena. Hiljuti töötasin ma pastorina ühe edumeelse kogukonna kirikus. Üle tänava kohtus tihti rühm keskklassi noori, et oma sõpradega väljas käia. Nad ei vastanund kunagi ühelegi meie kutsele seoses traditsiooniliste religioossete üritustega. Üks ülikoolis käiv noorpaar meie kirikust korraldas kogukonna jaoks „tagasi kooli" misjoniprogrammi. Kohale tuli suur osa neid inimesi, kes ei käinud kunagi vaimulikul jumalateenistusel. Valdavalt konservatiivse koguduse liikmed väljendasid rahulolematust, et need „maailma inimesed" lõikavad kasu koguduseliikmete lahkusest. Pole vist vaja öeldagi, et sellega projekt lõppes.

(Lugeja peaks siin korraks pausi tegema ja jätkama siis allolevate küsimustega.) Niisiis, mis on kogudus? Või ehk kus on kogudus? Kas me peame kirikus käima ja kui jah, siis kus? Kas kirik on füüsiline ehitis, kuhu me läheme?

Need on osa küsimusi, millele soovime tänases sõnumis tähelepanu pöörata. Me vaatleme koguduse päritolu ja kiriku mõiste selgitust, et saada selge piibellik mõistmine koguduse osas nii, nagu Jeesus selle algselt kavandas.

Sõna *kogudus* või *kirik* tuleb kreekakeelsest sõnast *ekklesia*. *Ekklesia* tähendab lihtsalt välja kutsutud inimesi. Varajases koguduses ehk Uue Testamendi koguduses ei viidanud kirik kunagi füüsilisele ehitisele, kus toimus kindlal ajal korrapärase ülesehitusega jumalateenistus.

Me oleme omaks võtnud halva õpetuse koguduse kohta, mis piirab kiriku füüsilise asukohaga või ehitisega, kuhu inimesed tulevad. Minu oma lapsepõlve ettekujutus

kirikust oli väike puitehitis külas või kogukonnas, kus pühapäeva hommikuti heliseb suur kell, et teatada inimestele, millal peaks jumalateenistusele kogunema.

Oma peres kasvasin ma üles seitsmenda päeva adventistina. Meil ei olnud neid kirikukelli, mis kutsusid inimesi kirikusse. Samas oli meil sellest oma väiksem versioon, et anda teada teenistuse algusest või üleminekust ühelt osalt teisele. Meil oli selle kohta isegi laul.

„Metsa ääres orus on kirik,
pole madalikul armsamat paika,
pole ükski koht mu lapsepõlvest nii kallis,
kui see väike pruun kirik orus.
Kui armas on selgel hingamispäeva
(pühapäeva) hommikul kuulata
selgelt helisevat kella.
See kõlab nii armsalt, kui kutsub,
oh, tule kirikusse orus.“

Seega on meie õpetusse ja teoloogiasse alati sisse põimitud mõte, et kirik on lihtsalt koht, kuhu minna. Kirik on ainult füüsiline paik, kuhu me kord nädalas kindlaks määratud ajal läheme.

Varajases kirikus ja koguduserajajate vaatenurgast ei lähe ega tule me kirikusse, füüsilisse ehitisse, me ei käi kella veerand kümnesel või üheteistkümnesel jumalateenistusel, vaid selle asemel me teeme kirikut.

Kirik on usklike kogukond (väljavalitute kogukond), kes käib majast majja ja kogukonnast kogukonda, õpetades uusi usklikke ja kasvatades rohkem jüngreid, kes käiksid majast majja ning kogukonnast kogukonda, õpetades uusi usklikke sedasama tegema. Ja nii ring jätkub, uuesti ja uuesti ja uuesti, lõpmatuseni.

Apostlite tegude 2:42–47 loeme:

> *Aga nemad püsisid apostlite õpetuses ja osaduses, leivamurdmises ja palvetes. Ent igale inimesele tuli kartus, sest palju imetegusid ja tunnustähti sündis apostlite läbi. Kõik usklikud olid üheskoos ja kõik oli neil ühine. Omandi ja vara nad müüsid ära ning jagasid raha igaühele sedamööda, kuidas keegi vajas. Nad viibisid päevast päeva ühel meelel pühakojas, murdsid leiba kodudes ja võtsid rooga juubeldades ning siira südamega, kiites Jumalat ja leides armu kogu rahva silmis. Issand aga lisas päästetuid päevast päeva nende hulka.*

See on kiriku piibellik õpetus; see on Uue Testamendi mudel.

Uue Testamendi arusaam jüngerlusest on selline, et iga liige on jünger või teenija või töötegija.

Reformatsiooni ajal oli kutsututel ehk neil, kes kuulusid Kristuse ihusse, väga raske, kui mitte võimatu asuda kindlasse kohta. Inimesi, kes pühakirja õpetused vastu võtsid, kiusati taga ja jahiti nagu metsloomi, et neid tappa.

Need varajased reformaatorid leidsid varju mägedes, kaljudel ja koobastes. Nad kogunesid koobastes ja kaljude vahel, palvetasid ja lugesid pühi kirju. Kuna Piibleid oli vähe, õpetati lapsi ja noori pikki pühakirjalõike meeles pidama, et nad oskaksid neid peast korrata. Neil ei olnud füüsilist ehitist, kuhu minna, nagu on meil tänapäeval. Kogudus oli väga tugev, elujõuline ja terve, aga nende kohtumispaigaks võis olla igasugune koht, mille nad leidsid ja kus nad said oma tagakiusajatest eemal olla. Paljudes maailma paikades kogunevad usklike rühmad isegi tänapäeval puude all, kellegi kodus või ükskõik kus, et nautida ühtsust ja osadust Jumalaga. Nad käivad paigast paika, külast külla, reisides mõnikord jalgsi pikki vahemaid, et jagada häid sõnumeid Jeesuse Kristuse evangeeliumist.

Piibel teeb väga selgeks, et Jeesuse järgijatena peaksime olema kaasatud just millessegi sellisesse, kui meie süda on muudetud ja meil on õige arusaamine kogudusest. Mõtiskle Ellen White'i järgneva seisukoha üle:

> *„Kogudus on Jumalast määratud tööriist inimeste päästmiseks. Kogudus organiseeriti teenimiseks ning selle missiooniks on viia maailmale evangeeliumi. Juba algusest peale oli Jumala plaan, et Tema koguduse kaudu peegelduks maailmale Tema õnnistuse täius. Koguduseliikmed, keda Ta on pimedusest oma imelise valguse juurde kutsunud, peavad ilmutama Tema au“ (Apostlite teod, lk 9).*

Piibel annab teada ka, et uusi usklikke lisandus ristimise kaudu iga päev ja neist said Jeesuse Kristuse jüngrid. Neid kutsuti oma tavapärase eluviisi juurest uude elusse Jeesuses. See tõi endaga kaasa ka elamise armastavas teenimises ja kaastundes teiste vastu.

Kui uued jüngrid kogudusega ühinesid, õpetati neid omakorda, kuidas minna välja ja teha uusi jüngreid, nii et kutsutud tegelesid kogu aeg teiste kutsumisega. Tänapäeval nimetab osa inimesi seda meetodit koguduse istutamiseks. Nad kasvatasid üles uued koguduseliikmed ning õpetasid neid, kuidas jüngerluse mudelit korrata, käies majast majja, külast külla ja linnast linna, kutsudes, õpetades, kasvatades ning liikudes siis järgmisse linna või külla.

See on *ekklesia*-koguduse Uue Testamendi mudel: inimeste kogukond, keda on maailmast välja kutsutud erilise ülesandega – kutsuda ka teisi ja juhtida neid Jeesuse jüngriks saama. See on koguduse piibellik õpetus. Teismelised ja noored täiskasvanud, palugem sel nädalal, et Jumal näitaks meile, kuidas oleksime paremini kaasatud sellesse jüngerluse mudelisse. Järgmise seitsme päeva jooksul uurime mitmesuguseid viise, kuidas muuta see praktiliseks osaks igaühe elust.

Näeme, kuidas saame kasutada oma mitmesuguseid andeid ja talente, et kogudus kasvaks ja laieneks. Leiame, et koguduseliikmeks olemine tähendab palju rohkemat kui inimeste iganädalane kokkusaamine ülistuseks ja osaduseks. Avastame tõelise sisu, rõõmu ja põnevuse, mis tuleb isiklikust, praktilisest kaasatusest jüngerluse protsessi väljakutsutute või koguduse seas.

Tahan minna tagasi käesoleva teema algusesse. Osa kutsus Jeesust Õpetajaks, osa kutsus Teda Issandaks ja veel mõni kutsus Teda Päästjaks. Aga kes Ta on? Kas Ta oli lihtsalt õpetaja? Oli Ta ravitseja? Või oli Ta tavaline puusepp?

Kui Jeesus kord oma jüngritega vestles, esitas Ta neile sarnase küsimuse. Piibel ütleb, et kui Ta küsis neilt: „Kelle ütlevad inimesed Inimese Poja olevat?", andsid jüngrid Talle palju erinevaid vastuseid. Osa kutsus Teda Õpetajaks, osa kutsus Teda Issandaks ja veel mõni kutsus Teda Päästjaks. Aga kes Ta on? Oli Ta lihtsalt õpetaja? Oli Ta ravitseja? Või oli Ta tavaline puusepp? Kõik sõltub sellest, kellelt küsida. See alandlik õpetaja Naatsaretist tähendas nii paljut nii rohkete inimeste jaoks. „Mõned ütlevad, et ühe prohveteist, teised aga Eelija, teised aga Jeremija."

Aga siis esitas Jeesus sama küsimuse väga otse jüngritele. Ta küsis neilt: „Aga teie, kelle teie ütlete minu olevat?" Peetrus, nagu alati, hakkas rääkima: „Sina oled Kristus, elava Jumala Poeg." Sellele vastas Jeesus: „Seda, Peetrus, ei ole sulle ilmutanud liha ja veri, vaid minu Isa, kes on taevas." Jeesus kiitis Peetrust tema läbinägelikkuse eest ja ütles seejärel oma koguduse kohta ühed kõige võimsamad sõnad.

Ta lausus: „Sellele kaljule ma ehitan oma koguduse, ja põrgu väravad ei saa sellest võitu." Jumala kogudus on rajatud Jeesusele. Tema on oma koguduse alus. See on tõde, mis Peetrusele avaldati. Jeesus on Kristus. Ta on Jumala poeg. Jumal rajab oma koguduse enda pojale Jeesusele. Selle tulemusena on kogudus tugev ja jääb alati tugevaks. Jumal ise on meie usu alustaja ja lõpuleviija. Tema on algus, Tema on lõpp.

Jumala kogudus on kindlalt ehitatud ühele alusele, kelleks on Issand Jeesus Kristus. Meid on kutsutud olema osa sellest kogudusest. Kui võtame Jeesuse Kristuse vastu, ei saa me mitte ainult osaks Tema kogudusest, vaid ka osaks Temast. Me oleme Tema ihu liikmed ja me saame osaks Tema jumalikust olemusest.

Pole ime, et võime rõõmsalt koos laulda: „Ma olen nii rõõmus, et ma olen osa Jumala perest." Rõõmustagem ja olgem rõõmsad, et me oleme osa Jumala perekonnast. Võtkem vastu oma identiteet olla osaks sellest ülemaailmsest liikumisest, mille alustaja on Jeesus Kristus.

Veedame iga päev selle nädala jooksul veidi aega, et paluda Jumalal täita meid Tema vaimuga ja näidata meie südamele vajadust olla aktiivsed osalejad Tema jüngerlusmudelis. Otsime Tema väge ja juhtimist, et äratada taas ellu varajase koguduse kirg paigast paika minemise vastu, kutsudes uusi inimesi ja tehes neist jüngreid, kes jätkaksid sama ringi ja teeksid uusi jüngreid, kes omakorda kutsuksid järgmisi inimesi, kuni kasv ja lõikus Jumala kuningriigi jaoks on ülirikkalik.

Aruteluküsimused

1. Mis on sõna *ekklesia* tähendus?
2. Miks on öeldud, et kirikusse minemise asemel tuleb meil kirikut teha?
3. Missugune vastutus on neil, kellest saavad koguduseliikmed?

2. PÄEV: pühapäev

Misjonärid kodus ja võõrsil

Teema

Kohaliku koguduse missioon

Kuidas teismelised ja noored saavad osaleda misjonitöös.

Võtmetekst

Matteuse 28: 19, 20

Minge siis, tehke jüngriteks kõik rahvad, ristides neid Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse ja õpetades neid pidama kõike, mida mina olen teil käskinud! Ja vaata, mina olen iga päev teie juures ajastu lõpuni.

Juhtmõte

Meie igapäevane elu on võimas tunnistus Jeesuse armu muutvast väest.

Sissejuhatus

Tänases sõnumis uurime koguduse ülesannet. Näeme, kuidas teismelised ja noored võivad misjonitöös osaleda. Igaühel on oma osa selle ülesande täitmiseks, mille kogudus on Jumalalt saanud. Tänapäeval on paljud organisatsioonid ja ärid pannud oma juhtlause välja peakontori vestibüüli või ooteruumi. Mõni töötab välja tervikliku dokumendi, kus on kirjas visioon ja missioon ning ettevõtte strateegilised eesmärgid.

Piibel on Jumala ametlik dokument, kuhu on kirja pandud inimkonna päästeplaan. Sisuliselt on see Jumala strateegiline plaan. Iga Piibli raamat ja peatükk annab edasi Jumala kavandatud inimeste päästmise plaani üksikasjaliku ilmutuse ja seletuse.

Kui Jeesus maa peale tuli, andis Ta oma kogudusele veel lühema ja konkreetsema juhtlause. Selle lause leiame Mt 28:19–20.

Tänases loengus mõtiskleme veidi aega järgnevate küsimuste üle:

a) Mis on Kristuse ülesanne oma kogudusele?

b) Kuidas saavad noored panustada Jumala koguduse üldisesse ülesandesse?

c) Tuvastame kindlad misjonivõimalused ja -projektid, milles noored on osalenud ja saavad osaleda.

d) Viimaks kutsume iga noort üles osalema aktiivselt kohalikus või rahvusvahelises misjonitöös.

Jutlus

Enamik, kes seda loevad, on liiga noored, et mäletada aega, mil adventnoori kutsuti Misjoni Vabatahtlikeks. Mõni juht võivad mäletada laulu, mida tol ajal laulsime. See ütleb:

„Misjoni vabatahtlikud on ustavalt teenistuses, kui viime evangeeliumit kogu maailmale. Vabatahtlikud, vabatahtlikud, kuidas ma armastan seda nime, vabatahtlikud, vabatahtlikud, kuulutades Jeesust.

Ustavalt töötame iga päev kõigil tulevatel aastatel.

M – tähendab, et oleme misjonärid,

V – tähendab vabatahtlikke.“

See oli iga noorteprogrammi üleskutse. Iga kord, kui laulsime oma teemalaulu, sütitas see noori ning andis neile indu Jumala töös osalemiseks. Täna võtame aega selleks, et jagada, kuidas võivad noored olla kohalikus koguduses aktiivsed misjonärid.

Eile panime aluse koguduse piibelllikule definitsioonile. Selle määratluse järgi kutsutakse kogudusеliikmeid minema ja tooma endaga kaasa rohkem liikmeid. Eilse sõnumi alguses panime paika selle, et koguduse rajaja on Jeesus Kristus. Teisisõnu, kogudus on rajatud Jeesuses Kristuses.

See tähendab, et kõik, kes saavad kristliku koguduse liikmeteks, on juba iseenesest Kristuse ihu osad ja seetõttu peame saama oma juhised Temalt, kes on koguduse Pea ning Alus. Pärast seda, kui ta oli surnuist tõusnud, ja enne taevasseminemist andis Kristus oma jüngritele selge ja kindla käsu.

Selle käsu leiame Mt 28:19–20 ja see ütleb:

„Minge siis, tehke jüngriteks kõik rahvad, ristides neid Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse ja õpetades neid pidama kõike, mida mina olen teil käskinud! Ja vaata, mina olen iga päev teie juures ajastu lõpuni.“

Seda kirjakohta on tavaliselt nimetatud „Suureks misjonikäsuks“. Teisiti öeldes on see Kristuse juhtlause oma kogudusele. Kuna kirik on kutsutud usklike kogu ja mitte füüsiline koht, siis kehtib see kõigile neile, keda on kutsutud. See on juhtlause kõigile, kes on ajaloo kestel kuulunud Kristuse ihusse.

Kuidas me seda teame? Sest Ta ütleb: *„Ja vaata, mina olen iga päev teie juures ajastu lõpuni“*. Kristus ootab, et Tema ustavad järgijad viiksid seda olulist ülesannet ellu nii kaua, kui see maailm kestab, nii kaua, kuni leidub ükski hing, keda jüngriks teha ja päästa.

Lubage mul nüüd taas välja tuua väga oluline erinevus meie teoloogias.

Võib kergesti järeldada, et kui meie teoloogia või õpetused või uskumused on valed, siis on valed ka meie kombed, käitumine ja see, kuidas me kogudusena toimime. Seda käsku ei antud mõnele üksikule valitule koguduses. See ei olnud mõeldud ainult apostlite, evangelistide, pastorite või koguduse juhtide jaoks. See on koguduse, kutsutute, kõigi Kristuse ihu liikmete ülesanne.

Kutsututele anti juhised minna ja teha teisi jüngriteks või järgijateks, et need teeksid omakorda rohkem jüngreid, kes omakorda teeksid rohkem jüngreid kuni maailma lõpuni. See on minu jaoks põnev ja intrigeeriv uudis. Ma olen elevil ja põnevil teadmisest, et põhjus, miks ma olen täna koguduse osa, on see, et keegi oli enne mind ustav oma ülesandele ja järgis käsku, mille Jeesus oli sajandeid tagasi andnud.

Kujuta ette, mis oleks juhtunud, kui üks jüngrite grupp oleks viissada aastat tagasi öelnud, et see pole enam vajalik või nõutav. Meil on piisavalt jüngreid või käsk pole enam asjakohane. Lõpetagem õpetamine ja evangeeliumi jutlustamine. Igaüks, kes peab saama päästetud, on juba päästetud. Võime jüngrite tegemise ära lõpetada.

Ma loodan, et taipate. Maailma ajaloos pole kunagi olnud aega, kui see käsk oleks olnud ebaoluline või aegunud. Muidu ei oleks sul ja mul eesõigust olla selle suure liikumise osaks, millest saab kokku Kristuse ihu. Aga mis veelgi tähtsam, me oleksime kadunud inimesed, ilma igasuguse päästelootuse ja võimaluseta.

Kas tänapäeval on suures misjonikäsus osa pastoritel ja vanematel? Muidugi. Kas selles on osa diakonitel ja diakonissidel ja evangelistidel ja piiblitöölistel? Kindlasti. Kas selles on osa kirjandusevangelistidel ja õpetajatel ja arstidel? Kindlasti. Ning kas selle suure käsu täitmises on osa teismelistel ja noortel? Sa arvasid õigesti. Jah, sul on selles osa. Mul on osa ja meil kõigil on oluline osa Kristuse ülesande täitmises.

Tegelikult saab noortel olla teistele noortele selline mõju, milleni pastorid ja juhid ei küündi. Teismelistel ja noortel on oma kaaslastele mõju, mida ühelgi täiskasvanul või evangelistil pole. Kristuse ihu liikmena on teil ainulaadne ja kadestamisväärne eelis, mida kellelgi teisel pole. Lisaks sellele, et te pääsete ligi oma sõpradele ka kaaslastele, kuulub teile ka tehnoloogia ja sotsiaalmeedia tohutu maailm. Teil on mõju ja ressursid, mida on ülemäära vähe kasutatud.

> *„Ükskõik kui suured või väikesed on su talendid, pea meeles, et sinule kuuluv on sulle antud usalduse prooviks. Seega, Jumal proovib sind ja annab sulle võimaluse end usaldatavana tõestada. Kõigi oma võimete eest oled sa Talle võlgu. Talle kuuluvad sinu kehaline, mõistuse- ja hingejõud ning neid võimeid tuleb Tema heaks kasutada. Sinu aeg, sinu mõju, sinu võimed, sinu oskused – kõik tuleb temalt, kes annab kõike. Kõige paremini kasutab Tema ande see, kes püüab tõsiselt viia ellu Jumala plaani inimkonna üles tõstmiseks.“ (Kuulutus noortele, lk 48)*

Paljud kogudused veritsevad ja on lämbumas, sest seal pole noori või kiduvad noorte kasutamata ressursid kirikupinkides. Kas poleks erutav ja põnev, kui noortejuhid suudaksid neid jüngreid inspireerida ja töösse kaasata, nii et ka nemad oleksid kaasa haaratud suure käsu täitmisse, mille Jeesus kõigile oma järgijatele jättis? Kas pole nüüd õige aeg tuua meie noored tagasi pühakirja õpetuse juurde ning inspireerida neid kasutama oma ande ja talente suure käsu täitmiseks?

> *„Kui kiiresti võiks sellise hästi välja õpetatud, noortest koosnevate tööliste armeega, olla sõnum ristilöödud, ülestõusnud ja varsti tagasi tulevast Päästjast viidud kogu maailma!“ (Kasvatus, lk 271)*

Noored, te olete sama palju osa Kristuse ihust, väljavalitud ja koguduseliikmed, kui ükskõik kes. Veetke nüüd aega, et lugeda uuesti seda suurt käsku, mille andis teie suur Juht ja sõber Jeesus Kristus.

> *„Minge siis, tehke jüngriteks kõik rahvad, ristides neid Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse ja õpetades neid pidama kõike, mida mina olen teil käskinud! Ja vaata, mina olen iga päev teie juures ajastu lõpuni.“ (Mt 28: 19, 20)*

Oluline järelemõtlemisküsimus tänapäeval on kuidas. Kuidas saavad teismelised ja noored aktiivseteks osalejateks kogudusetöös? Kuidas leida kasulikku teenistust? Kuidas saab meid rakendada või kaasata?

Selliseid küsimusi esitatakse mulle tihti. Tegelikult olengi mina kohaliku koguduse pastorina tavaliselt see, kelle juurde tullakse niisugust tüüpi küsimustega vastuseid või juhatust otsima. Iga küsimuse puhul, millele juhid ei suuda vastata, on lihtsaimaks lahenduseks küsida nõu pastorilt. Ja õigesti, sest

pastor kui Kristuse ihu vaimulik juht peaks pidama enda esmaseks ülesandeks pakkuda igale liikmele võimalusi kogudusetöös osalemiseks.

Seega, kuidas võib noori rakendada koguduse missiooni? (Ma tean, et igaühel ei saa olla samu vaimuande ega talente. Vaimuande käsitleme homses ettekandes.)

Aga praegu, kui koguneme palveks, on olemas palju teismelisi ja noori, kes tunnevad erilist kutsumust misjonitööks ning on pühendanud ühe või kaks aastat selleks, et lahkuda mugavast kodust, reisida teistesse riikidesse ja jagada evangeeliumi. Osa ei pruugi minna välismaale, vaid pühenduvad oma riigis teenimistööks seal, kus nende talente saab kõige paremini kasutada.

Palju noori töötab pastorite ja lihtliikmetest tööliste kõrval mitmesugustes misjonitöö harudes. Osa andekaid muusikuid jagab evangeeliumi muusika või lauluga. Meditsiini- ja tervishoiuoskustega noored töötavad koos vaimulikega, pakkudes teenused alates söögitegemise kursustest kuni terviseloengute või tervisekliinikute juhtimiseni välja.

Noored, kes on osavate kätega ehitajad, on palju reisinud ja pakkunud oma vabatahtlikke teenuseid, et ehitada üle kogu maailma kaugetes külades ja linnades jumalateenimise paiku. Evangeeliumi jagamine ei ole pelgalt jutlustamine. Tehnoloogiateadlikud noored teenivad vabatahtlikult, aidates evangeeliumi edastada raadio, televisiooni või erinevate internetiplatvormide vahendusel.

Sa võid siiski tunda, et noorena pole sinu jaoks kohta. Sa ei oska pilli mängida ega laulda, terviseloengut pidada ega ehitada. Aga sa oled õpetaja või nõuandja või tead, kuidas tõsiselt Jumala poole palvetada. Sa võid olla vaid see, kes, nagu Aaron, kannab tööriistu, organiseerib materjale või kutsub inimesi kogukonnast. On nii palju viise, kuidas võime olla evangeeliumitöös kasulikud.

Kõige olulisem on, et noored võivad oma elustiiliga olla Jumala armu ja lunastuse vägevaks tunnistajaks. Iga päev on tunnistus, elav tunnistus Jeesuse armu muutvast väest. Me jutlustame evangeeliumist igal pool, me mõjutame teisi oma ülalpidamise, sõnade ja tegudega. Läbi elatud ja praktiseeritud evangeelium on palju vägevam kui räägitud või õpetatud evangeelium.

Tänapäeval, kui kõrgel kohtadel toimub nii palju hämaraid tegusid, on ausus ja professionaalsus töö juures võimas Kristuse tunnistus. Meie kõne ja välimus ning erinevus selles, mida me lõunaks sööme või ei söö, võivad avada võimaluse tunnistamiseks. Me ei tohiks alahinnata oma harjumuste ega igapäevase elustiili mõju. Me oleme Jumala tunnistajad ja teenijad ükskõik, kus elame, töötame ja mängime. Kõige kauakestvama mõju jätavad need jutlused, mida nähakse, mitte need, mida kuuldakse.

See on põhjus, miks Peakonverentsi noorte osakond viis 2013. aastal ellu projekti „Ülemaailme noortepäev“. See on algatus, mis kaasab noori iga aasta märtsi kolmandal hingamispäeval heatahtlike ja lahkete tegude tegemisse. Sajad tuhanded noored üle kogu maailma viivad evangeeliumi praktilisel viisil tänavatele. Peakonverentsi noorte veebilehe ülevaate järgi:

Ülemaailmse noortepäeva visiooniks on taaselustada adventnoorte kui ülemaailmse teenimiseks mobiliseeritud liikumise reaalsus, panustades igavese evangeeliumi kuulutamisse ning juhatades sisse Jeesuse Kristuse teist tulekut. Usus on palju enamat kui lihtsalt kirikus käimine ja jutluste kuulamine. Tõeline religiooni praktiseerimine hõlmab Jumala armastuse ilmutamist Jeesuse misjonikäsu ellu rakendamisega, nii nagu Ta pani meile südamele enne taevasse minekut: igasuguse isetu tegevusese kaudu, mis näitab lootusetult puuduses olevale maailmale ülimat lootust paremaks maailmaks, mille Tema on meile võimaldanud. Olles rajatud Jeesuse sõnadele, millega Ta lõpetas hea samaarlase tähendamissõna – „Mine ja tee nõndasamuti“ (Lk 10:25–37) –, on noortepäeva teemaks: „Ole jutlus“.

Ühel hingamispäeval aastas on noorte eesmärk olla jutlus, selle asemel, et kuulata või esitada traditsioonilist jutlust. See on tõeline armastus tegevuses. See on Jeesuse suure misjonikäsu täitmine praktilisel viisil, kuulutada evangeeliumi kogu maailmas. Pole suuremat rõõmu kui astuda Jeesuse jälgedes, olla Tema käed ja jalad, mõjutades ja elusid paremaks muutes.

Samuti teenivad noored regulaarselt igal hingamispäeval tervitajatena ja muudavad koguduse külalislahkemaks. Mõni oskab suurepäraselt toitu

valmistada ja jagada. Nagu ütles tark Saalomon: „tee oma jõudumööda kõike, mida suudad.“ Ei ole piiri inimese kasulikkusel, kes ennast kõrvale jättes lubab Pühal Vaimul end kasutada.

Minu palve on, et te teeksite Kristuse juhtlause oma isiklikuks juhtlauseks. Kokkuvõtteks, ärge kunagi unustage, et põhjus, miks olete praegu Jumala suure pere osa, on see, et enne teid olnud jüngrid olid suurele misjonikäsule ustavad. Nad jagasid seda kellegagi, kes jagas seda kellegagi, kes jagas seda teiega, et võiksite olla Jumala armust päästetud.

See keegi, kes jagas sinuga head sõnumit, võis olla sinu ema või isa, aga kas tead, mida? Nad jagasid. See keegi võis olla sõber või naaber, aga tead, mida? Nad jagasid. See keegi võis olla klassikaaslane või õpetaja. Aga nad jagasid. See võis olla pastor või evangelist. Aga nad jagasid. Jumalal on alati olnud ustavaid, tahtlikke ja kuulekaid jüngreid, kes on armuliselt jaganud päästesõnumit, mille jagamise eesõigus on nüüd sinul ja minul.

Kas sa tead kedagi, ükskõik keda oma tutvusringis, kogukonnas, koolis või mujal, kes vajab päästmist? Kas sa tead kedagi, kelle elu võiks muutuda paremaks, kui nad ainult teaksid, mida Jumal võib nende jaoks teha, nagu Ta on teinud sinu jaoks? Kas sul on mõni and või talent või midagi, mida võid kasutada, et aidata sellel inimesel saada Jeesuse jüngriks?

Veetkem kohe praegu mõne minuti palves ja palugem, et Jumal paneks sinu südamele kellegi, kelleni sa võiksid Tema pärast jõuda.

Aruteluküsimused:

1. Miks on Mt 28: 19, 20 viidatud kui „suurele misjonikäsule“?
2. Mis on kõigi nende roll misjonitöös, kes on Jeesuse järgijad või jüngrid ?
3. Aruta, mida tähendab sinu jaoks see, et Jeesus tõotab olla meiega maailma ajastu lõpuni?

3. PÄEV: esmaspäev

Vaimulikud annid ja teenimine

Teema

Kohaliku koguduse ülesanded Kristuse ihus (kohalik kogudus). Teema on seotud vaimuandidega ja sellega, kuidas noored saavad kiriku tegevuses eri teenistusharude kaudu kasulikud olla.

Võtmetekst

Joel 3:1–2

Ja pärast seda sünnib, et ma valan oma Vaimu kõige liha peale. Siis teie pojad ja tütred hakkavad ennustama, teie vanemad uinuvad unenägusid nähes, teie noored mehed näevad nägemusi. Ja neil päevil valan ma oma Vaimu ka sulaste ja teenijate peale.

Juhtmõte

Hoolimata sellest, kui noored või vanad me oleme, on igaühel meist vaimuand, mida tuleb julgustada ja arendada Kristuse ihu ülesehitamisel ja teenimistöös.

Sissejuhatus

Täna keskendume kiriku ehk Kristuse ihu mitmesugustele ülesannetele seoses vaimuandidega ja sellega, kuidas noored saavad kiriku tegevustes erinevate teenistusharude kaudu kasulikud olla. Jumala Püha Vaim on antud igale Jeesuse jüngrile. Nelipühapäeval toimunud enneolematu Püha Vaimu väljavalamine oli prohvet Joeli ettekuulutuse täitumine (Joel 3:1, 2).

Jumal Püha Vaim annab vaimuande igale Jumala koguduse liikmele. Neid ande tuleb kasutada Kristuse ihu ülesehitamiseks mitmesugustes ametites. Kõik annid ja oskused on vajalikud misjonikäsu täitmisel. Noored on eriliselt õnnistatud andide ja oskustega, millest on teenimistöös palju kasu.

Osa inimesi arvab, et neil ei ole ande ega oskusi, ning nad ei tea ka seda, kuidas ande tuvastada. Noortele on oma andide leidmisel kasu vaimulike õpetajate teadmistest. Lisaks sellele on saadaval mitmesuguseid vaimuandide hindamise abivahendeid, millest on taolises protsessis kasu. Üks abivahend on lisatud tänase ettekande lõppu.

Täna võtame aega, et:

a) Õppida rohkem Püha Vaimu osa kohta.

b) Tunda ära kohaliku koguduse annid ja oskused.

c) Mõista, miks on iga and ja oskus misjonitöös oluline.

d) Vastata vaimuandide tuvastamiseks küsimustikule.

Jutlus

On haarav ja põnev teada, et valides mehi ja naisi osaks oma ülemaailmsest liikumisest, otsib Jumal tavalisi mehi ja naisi, kes moodustavad Kristuse ihu, koguduse ehk kutsutud. Olenemata sellest, kas elame väikestes asulates või suurlinnades, tagasihoidlikes külades või maapiirkondades – kus iganes leidub usklike rühm, on tegu Kristuse ihuga ning meie elus toimub alati võidmine, et oleksime aktiivsed osalised tema ülemaailmses liikumises.

Aga millisel eesmärgil? Kas Jumal ise ei saaks täita kõiki koguduse funktsioone? Miks vajab ta mind inimeste päästmisel osalema? Kas see pole mitte Jumala eesõigus? Kas Jumalal on tõesti vaja, et mina osaleksin aktiivselt kohalikus koguduses? Need on küsimused, mis vajavad käsitlemist enne, kui jätkame arutelu Jumala koguduse üle.

Ütle mulle, mis mõtted tekitaks sinus see, kui grupp maapiirkonnast pärit kartulikasvatajaid ilmuks ühel päeval mõnda keskkooli või ülikoolilinnakusse, et pidada loengut teemal „Einsteini relatiivsusteooria“ või „Newtoni liikumisseadused“ või mõnel muul sarnasel teemal? Milline oleks sinu esmane reaktsioon? Võibolla šokk. Uskumatus. See ei saa võimalik olla. Selline oleks tõenäoliselt ka minu reaktsioon.

Nüüd kujutlege end nooreks täiskasvanuks Egiptusest, kes jalutab ühel hommikul mööda Jeruusalemma tänavaid ja kuuleb enamasti koolihariduseta kalurite salka selgelt oma emakeeles kõnelemas. Muide, tegu ei ole egiptlastega, vaid juutidega Jeruusalemmast, kes räägivad enamasti kreeka või heebrea keelt, mitte aga araabia ega aramea keelt.

Lugedes Apostlite tegude 2. peatükki leiame, et osa inimesi just seda tegigi. Nelipühapäeval langes Püha Vaim ülemisse tuppa kogunenud väikese usklike rühma peale. Peetrus hakkas kuulutama paasapühaks Jeruusalemma kogunenud suurele rahvahulgale. Piibel ütleb, et tema kõnelemise ajal hakkasid teised jüngrid, peamiselt kalurid, tõlkima Peetruse

jutlust inimestele, kes olid eri riikidest paasapüha tähistamiseks kohale saabunud. Oma ettekande ajal tsiteeris Peetrus Joeli raamatust järgnevat lõiku:

> *„Ja pärast seda sünnib, et ma valan oma Vaimu kõige liha peale. Siis teie pojad ja tütred hakkavad ennustama, teie vanemad uinuvad unenägusid nähes, teie noored mehed näevad nägemusi. Ja neil päevil valan ma oma Vaimu ka sulaste ja teenijate peale.“ (Joel. 3:1–2)*

Prohvet Joel nägi ette viimaste päevade enneolematut Püha Vaimu avaldumist. Toimuvad hämmastavad ja põnevad annete ilmingud, kui noored ja vanad kogevad Joeli ennustuse kohast Püha Vaimu väljavalamist. Enneolematuid andeid ja võimeid antakse neile, keda Jumal on õnnistanud. Prohveti sõnul antakse noortele selge nägemus ja arusaamine sellest, millist eesmärki näeb Jumal nende elus. Seda toetatakse ja kinnitatakse vanematele kristlastele nägemustes antud tarkuse kaudu.

Täitumine

Peetrus mainis selle prohveteeringu osalist täitumist nelipühil, aga nagu paljud teised Piibli prohvetikuulutused, on seegi korduvalt rakenduv ning seetõttu asjakohane ja kohaldatav viimasteks päevadeks. Apostel Paulus kinnitas Püha Vaimu osa Jumala koguduse varustamisel andidega ja nende andide jaotamisel. 1. kirjas korintlastele, 12:4–11 kirjeldatakse erinevaid ande, mida Püha Vaim kristlastele jagab. Nende hulka kuuluvad muuhulgas õpetajad, valitsusjuhid, pastorid ja abistajad.

> Ellen White kirjutab:
>
> *„Jumal on andnud kogudusele erinevad annid. Neil on väärtus õigel kohal kasutatuna, andes igaühele võimaluse osaleda Kristuse peatseks tulekuks ette valmistumisel.“ (Gospel Workers, lk 481)*

Pühakirjast selgub, et Jumal ei kavatse anda kõiki vaimuande ühele inimesele. Samuti on arusaadav, et Jumal soovib ja tagab selle, et kõik, kes on Tema Püha Vaimu kaudu uuesti sündinud, saavad ühe või mitme vaimuanni omanikuks. Pange tähele, vaimuannid ei ole kaasasündinud anded, miski, mis on kõigil, vaid need on üksnes uuestisündinud kristlastel. Kõik annid, sealhulgas ka usk ja arm, on antud inimkonnale Jumala Püha Vaimu kaudu. Meie eesõiguseks on see vastu võtta ja kasutada seda Jumalast seatud eesmärkidel. Iga noor adventist võib olla kindel, et kristlike jüngritena on see and ühtmoodi nii tema kui ka teiste kristlaste jaoks kättesaadav, olgu tegu noore või vanaga, täisealise või areneva kristlasega.

Tõotus

Jeesus tõotas enne sellest maailmast lahkumist oma jüngritele, et ta saadab neile teise lohutaja, Püha Vaimu. Jeesuse sõnul toob Püha Vaim peale kõige muu ka maailmale arusaama süüdioleku kohta, mis puudutab pattu, õiglust ja kohut. Püha Vaim on toimiv ja tegutseb meie igaühe igapäevaelus, hoolimata sellest, kas paneme teda tähele või mitte. Üks Püha Vaimu ülesannetest on jagada Jumala lastele vaimuande. Need annid võivad varieeruda vastavalt meie võimetele ja kristlikule küpsusastmele. Need annid on saadud Jumala koguduse ülesehitamiseks ning need varustavad iga jüngri teenimiseks vajalikuga.

> *„Teie olete Kristuse ihu. Seetõttu on pühakiri ning eeldused koguduse kohta tihti omavahel vastuolus; reaalsuses tundub koguduses olevat andide puudus, kuigi Pühakiri ütleb: „See ei ole nii! Teie olete Kristuse ihu!“*
>
> *„Jumala võtmine sõna-sõnalt annab meile veendumuse, et Ta on valmis jagama igale kohalikule kogudusele neid ande, mis on vajalikud koguduse eluks, terviseks, kasvuks ja teenimiseks.“ – John Stott*

Seega, kuidas saada teada, milline and on mulle antud? Või kas mul üldse ongi vaimuand? Mis siis, kui ma ei olegi Pühalt Vaimult andi saanud? Ning kas on võimalik saada vaimuand ilma, et oleksin Püha Vaimuga täidetud?

Lihtne vastus neile küsimustele on järgnev: saades kord Jeesuse Kristuse ihu liikmeks, tuleb eeldada, et sinuga on Püha Vaim. See on Jumala Püha Vaim, kes toob meeste ja naiste südames esile vajaduse Jeesus omaks võtta ning saada osaks tema ihusse kutsututest.

Teiste sõnadega, Jeesus juhatab meid enda juurde Püha Vaimu kaudu. See on Vaim, kes tõmbab mehi ja naisi Jeesuse ligi. Jeesus ütleb: „Vaim on see, kes elustab, lihast ei ole mingit kasu. Sõnad, mis ma teile olen rääkinud, on vaim ja elu“ (Jh 6:63).

Johannese 16. peatükis, salmis 8 ütleb ta, et see on Vaim, kes noomib meid patu suhtes. Kui oled Jeesuse Kristuse oma Issanda ja Päästjana vastu võtnud ning otsustanud saada osaks Tema ihust, kogudusest, siis oled sa Püha Vaimu anni saaja. Tõsi

on ka see, et kõik, kellel on Püha Vaim, on vähemalt ühe vaimuanni omanikud.

Vaimuande võib tuvastada mitmel viisil, kuid kõige tavalisem ja lihtsam viis on see, kui teised Kristuse ihu liikmed neid kinnitavad. Julgustan kõiki meie noori palvemeelselt kaaluma vaimuannete küsimustikule vastamist. Selle leiab GC Youth Ministries veebilehelt (*https://youth.adventist.org/Resources/Spiritual-Gifts-Assessment*). See abivahend on kasulik vaimuandide hindamisel ja tugevuste kindlaks tegemisel töö jaoks, milles sind on kutsutud osalema.

Igaühel meist, olenemata vanusest, on oma vaimuand. Neid ande tuleb julgustada kasutama ja arendama erinevates ametites Kristuse ihu ülesehitamisel. Juba enne vaimuandide hindamisvahendite olemasolu kasutasid Jumala ihu liikmed oma ande koguduse ülesehitamiseks. Paljudel juhtudel kinnitasid erilise andega liikmed teistel teatud vaimuanni olemasolu. Mõnele oligi antud vaimuannina üksnes tähelepanelikkuse vaim. Samas on osa ande kergemini tuvastatavad kui teised. Kui sa avastad oma vaimuande ja kasutad neid kohalikus koguduses, siis toimub kasvamine nii sinu enda elus kui ka kohalikus koguduses, kus teenid.

Lihtne on märgata neid, kes on andekad lauljad või muusikud. Inimesed, kes on saanud külalislahkuse anni, on alati soojad ja sõbralikud. Osa inimesi on kui loodud kokad, nautides teistele einete valmistamist, teisi aga on õnnistatud oskusega Jumala Sõna jagada. Viimaks on ka neid, kes lihtsalt õpivad ja uurivad, et tagada pühakirja õige tõlgendamine ja arusaamine.

Mõni inimene on andekas juht, kellel on organiseerimise and ja oskus ülesandeid jagada. Teisi jälle on Jumal õnnistanud meditsiiniliste oskuste ja tervendamise anniga. Tänapäeval on evangeeliumi levitamiseks mõeldud ande hoopis rohkem. Noored, kes on andekad meedia- ja audiovisuaalses valdkonnas, on Kristuse ihule suureks õnnistuseks. Paljud rakendavad oma oskusi kaasaegse tehnoloogia kasutamisel, et teha jumalateenistused internetist kättesaadavaks, teised toimetavad veebilehekülgi ja visuaalseid pilte. Tegelikult ei ole piiri annete ja talentide mitmekesisuses, mida noored saavad rakendada, et Jumala koguduse heaks tegutseda. Evangeelium poleks jõudnud neisse maailma piirkondadesse, kuhu ta tänaseks on levinud, ilma sinusarnaste andekate noorte inimesteta, kes oleksid olnud valmis oma aega ja oskusi Jumala tööle pühendama.

Kõiki Jumala lapsi on kutsutud teenima. Pastorid on määratud karjasteks. Milline on karjase osa? Karjased hoolitsevad lammaste eest. Nende esmaseks ülesandeks on hoolitseda karja eest? Teenija on aga teiste sõnadega sulane. Seega Jumal on igale liikmele andnud kohustuse olla pastorile abiks tema karjaserollis.

Praegu on need pigem kogudusevanemad, osakondade juhid ja valitud ametnikud, kes toimivad sulastena ja abistavad pastorit, aga Uue Testamendi ajal täitis iga koguduseliige seda osa. Nende ülesandeks ei olnud vendade parandamine ega pastori kontrollimine, taoline teoloogia on vale ega tulene piiblist.

Kirikujuhtide ja pastorite ülesanne on koolitada liikmeid tulemuslikult oma vaimuande ja talente kogudusetöös kasutama. Kuigi vaimuande jagab vaim, tuleb nende kasutamist siiski teadlikult suunata, et nad tooksid kohalikule kogudusele maksimaalset kasu. Noorte annid ja oskused on misjonitöös ääretult olulised.

Kuidas saad sina oma ande kasutada, et aidata kaasa kohaliku koguduse kasvule?

Pea meeles, et vaimuand ei ole kaasasündinud talent (kõigil on loomupärased anded, aga üksnes uuestisündinud kristlastel on vaimuannid).

1. Vasta vaimuandide hindamise küsitlusele (*https://youth.adventist.org/Resources/Spiritual-Gifts-Assessment*).
2. Palu tarkadelt ja kogenud õpetajatelt, kes oma Jumalalt saadud andeid koguduses rakendada soovivad, nõu ja juhendamist.
3. Võta sel nädalal aega ja palu Jumalalt abi oma vaimuannete ära tundmisel ning selles, et sa näeksid võimalusi, kuidas panustada Kristuse töösse. Palu Jumalal aidata eristada tõelisi vaimuande ja võltsinguid.
4. Leia oma kogudusest keegi, keda sa usaldad, ja jaga temaga Jumala teenimist puudutavat innukust või raskusi. Uuri, kas leidub võimalusi sinu andide tulemuslikuks rakendamiseks.
5. Palveta juhtimise ja Püha Vaimuga täitumise pärast, et sa oleksid oma koguduses kasulik tööline.
6. Ära heida meelt, kui positiivset vastust või tagasisidet kohe ei tule. Juhtub üsna harva, et noored kaasatakse kohe alguses neisse valdkondadesse,

milles nad on kõige tõhusamad. Harjuta kannatlikkust ja jätka palvetamist, et Jumal annaks sulle võimaluse sinu anni parimaks rakendamiseks. Mõnikord võib see võtta aega nädalaid, kuid või isegi aastaid, aga Jumal on ustav ja ta saadab kellegi, kes tuvastab su anni ning tagab selle efektiivse kasutamise.

On tõenäoline, et sul võib olla rohkem kui üks vaimuand. Kui see on nii, siis ootab Jumal, et sa kasutaksid kõiki neid ande, mida Ta sulle teenimiseks on andnud. Kõigi jaoks on oma ülesanne Jumala suures kadunute päästmise töös. Sinule mõeldud erilist ülesannet ei saa keegi teine täita. Mu noor sõber, palun võta teadmiseks, et mida iganes Jumal on sinu ülesandeks määranud, seda ei saa teha keegi teine. Ära loobu kunagi ühestki teenimisvõimalusest. Sulle on Jumal andnud annid selleks, et sa võiksid neid Tema teenimises kasutada. Loodan, et leiad õige koha, kus sa võid oma andi Tema teenistuses kõige paremini arendada.

Aruteluküsimused:

1. Prohvet Joel kirjeldas ajaperioodi, mil Jumala Vaim valatakse noorte meeste ja naiste ning vanade meeste ja naiste peale. Arutlege selle ettekuulutuse iseärasuste üle.
2. Millistel viisidel saad sa oma vaimuande kindlaks teha?
3. Võta aega, et koostada nimekiri piiblis mainitud vaimuannetest. Tee nimekiri enda vaimuandidest.

Vaimuandide hindamine

See küsitlus aitab sul oma vaimuande välja selgitada:

https://youth.adventist.org/Resources/Spiritual-Gifts-Assessment

4. PÄEV: teisipäev

Kelle käes on Jumala raha?

Teema

Noorte kohustused majapidajatena

Kuidas saavad noored olla osalised kohaliku koguduse rahaasjades.

Võtmetekst:

2. Korintlaste 9:7

Igaüks andku nii, nagu ta süda on lubanud, mitte nördinult või sunnitult, sest Jumal armastab rõõmsat andjat.

Juhtmõte

Kristliku majapidamise kõige olulisem õppetund on see, et Jumal armastab mind. Teine õppetund on, et Jumal on nii minu kui ka kõige mind ümbritseva Looja.

Sissejuhatus

Oma Poega meie pattude eest ohvriks tuues andis Jumal sellega oma parima ning kõik iseendast. Juba enne seda andis Ta aga kõik, mida ta siin maailmas on loonud – muuhulgas õhu, mida hingame, ja päevavalguse igaks päevaks. Me ei suuda mingil juhul Jumalat andmises ületada. Andmine on loomulik nii Jumalale kui ka neile, kes saavad osa Tema igapäevastest õnnistustest.

Täna võtame natuke aega, et uurida, millised on kristliku majapidamise põhimõtted. Arutame, millised on noorte kohustused kohaliku koguduse toetamisel. Et sel teemal pole eriti palju materjale, on piibellikku käsitlust kristlikust majapidamisametist vahel vääriti mõistetud.

Täna saame teada, et Jumal on kõige omanik. Ta on loonud nii meid kui ka kõik elavad olendid. Inimesed on Jumala loomingu kõige intelligentsemad olendid. Jumal on pannud meid kõige loodu valitsejateks, et toimiksime sellega Tema asemel targasti. See hõlmab nii kogu loodut kui ka meie aega, talente ja materiaalseid vahendeid.

See, kuidas me neid vahendeid tähtsuse järjekorda paneme ja kasutame, sõltub tugevalt sellest, kuivõrd väärtustame kõike seda, mida Jumal meie jaoks on teinud. Me uurime, kuidas noored saavad kohalikku kogudust oma aja ja talentidega toetada, ning arutleme ka selle üle, kuidas and saaksid olla kaasatud koguduse majanduslikesse küsimustesse.

Tänase päeva sõnum uurib neid teemasid:

a) Kristliku majapidamise põhikomponendid.

b) Kuidas saavadnoored anda oma aega ja talente misjoni toetamiseks.

c) Miks on Jumalal raha vaja?

d) Kuidas saavad noored osaleda kohaliku kiriku ja selle misjoni rahalisel toetamisel.

Jutlus

17. sajandi lõpus rajas saksa jutlustaja August H. Francke orbudekodu, et hoolitseda Halle kodututе laste eest. Ühel päeval, kui Franckel oli oma töö jätkamiseks hädasti lisatoetust tarvis, tuli üks vaene kristlasest lesk ta uksele, paludes tukatit ja kuldmünti. Oma majandusliku olukorra tõttu pidi mees viisakalt kahjutundega ütlema, et ei saa teda aidata.

Naine puhkes pettumusest nutma. Ta pisarad puudutasid Francke südant ning jutlustaja palus naisel oodata, kuniks ta oma toas palvetab. Olles otsinud Jumala tahet ses asjas, tundis mees Püha Vaimu soovi, et ta oma meelt muudaks. Kahe hommiku pärast sai jutlustaja leselt tänukirja. Naine kirjutas, et on Francke helduse tõttu palunud Jumalal tema orbudekodu kingitustega üle külvata. Selsamal päeval sai Francke ühelt rikkalt daamilt 12 tukatit ning veel 2 oma Rootsi sõbralt. Ta arvas, et on oma abi eest juba rohkesti tasustatud, kuid üsna pea teatati talle, et orbudekodu saab 500 kuldtüki väärtuses annetuse prints Lodewyk van Wurtenburgilt.

> *Kui Francke seda kuulis, nuttis ta suurest tänust. Ohverdades vahendeid selle vajaduses oleva lese hüvanguks, sai ta rikkamaks, mitte vaesemaks.*
>
> *W. A. Criswell, Pastorite juhised, lk 154.*

L. Kraft, Kraft Cheese Corp. juht, kes annab umbes 25% oma tohutust sissetulekust kristlike vajaduste jaoks, ütles „Vaid üks investeering toob pidevalt kasvavaid dividende – raha, mille olen andnud Issandale.“ J. D. Rockefeller ütles „Ma ei oleks iial suutnud tasuda kümnist oma esimeselt miljonilt, kui ma poleks seda teinud oma esimeselt palgalt, mis oli 1,50 dollarit nädalas.“

Ükski and, mida anname oma ajast, talentidest või rahast Jumalale, ei ole iial võrreldav meie igapäevaste rikkalike õnnistustega Temalt. Jumala oma

on kõik siin maailmas. Tema ressursid on piiramatud. Tegelikult on just Tema see, kes hoolitseb meie igapäevaste vajaduste täitmise eest. Võtame täna natuke aega, et mõtiskleda Jumala ustavuse üle ja selle üle, milline on meie vastus Talle.

Paljud inimesed arutlevad, miks on Jumalal või Tema kirikul raha vaja. Kuivõrd Jumal on kõige omanik, siis kas Ta ei suudaks ise kõiki vajaminevaid vahendeid oma tegevuste katteks muretseda? Ja tegelikult – mida kirik õigupoolest selle rahaga peale hakkab? Mis vahet sel on, kas ma annan või mitte? Kas minu annetus või summa suurus muudab midagi Jumala eesmärkide ja missiooni täitmisel siin maa peal?

Inglise jutlustaja ja teoloogi Andrew Fulleri kogemus illustreerib seda tõde. James Duff kirjeldas oma raamatus „Flashes of Truth", kuidas Fuller läks kord oma kodulinna, et koguda raha välismisjoni jaoks. Üks tema kontaktidest oli ta vana sõber. Kui Fuller kirjeldas oma vajadust, ütles mees: „Vaata, Andrew, nähes, et see oled sina, annan sulle viis dollarit." Fuller vastas: „Ei, ma ei saa su raha oma eesmärgi täitmiseks vastu võtta, kui sa näed, et see on minu jaoks," ning andis raha tagasi. Sõber mõistis ta jutu mõtet: „Andrew, sul on õigus. Siin on kümme dollarit Kristusele." Duff võttis selle kokku järgmiselt: „Pidagem meeles, et oluline pole niivõrd rahasumma, mida me Issanda töö jaoks anname, vaid motiiv on see, millele Ta vaatab."

Piibel ütleb: „Sina, meie Issand ja Jumal, oled väärt võtma au ja austust ja väge, sest sina oled loonud kõik, kõik olev on loodud sinu tahtmise läbi!" (Ilm 4:11) Ta vajab meid, igaüht meist. Mite lihtsalt meie raha ja talente ja oskusi, vaid kogu meie olemust, et me hinged oleksid Temaga igavesti koos.

Issanda päralt on ilmamaa ja selle täius, maailm ja kõik, kes seal elavad. (Psalm 24:1)

Inimest luues andis Jumal talle kõik vajaliku, et elada siin maal õnnelikult ja mugavalt. Ta andis meile jõed ja ookeanid, päikese ja tähed, puud ja puuviljad, Ta andis meile kõik. Jumal ei vaja midagi, sest kõik kuulub Talle. Siiski vajab Jumal, et kõik oleksid seotud ja kaasatud Tema eesmärgi saavutamisse siin maa peal.

Me oleme juba näinud, et Jumala missioon või eesmärk meie suhtes on saata meid kutsuma uusi jüngreid, kes omakorda kutsuksid uusi jüngreid, kes omakorda tööd jätkaksid, kuni kõik, kes soovivad päästetud saada, oleksid päästetud. Kuniks siin maa peal on inimesi, kes pole Jumala koguduse liikmed, on see missioon alati asjakohane. Ja kuni see missioon on asjakohane või vajalik, küsib Jumal alati meie abi, Ta vajab meid ja kõike meist, me elusid, me aega, me talente, oskuseid ja, jah, ka meie raha.

Kristliku majapidamisameti kõige olulisem õppetund on see, et Jumal armastab mind. Teine õppetund seisneb selles, et Jumal on nii minu kui ka kõige mind ümbritseva Looja. Jumal üksnes ei armasta mind ja pole mu Looja, vaid Ta on ka kõige omanik, sealhulgas minu. Mis veelgi olulisem – Tema on see, kes varustab mind ja hoolitseb mu eest ning annab mulle elu igaks mu eluhetkeks. Ta tagab õhu, mida ma hingan, nii et ka iga hingetõmme, mida teen, kuulub Talle.

Silmad, millega ma võin näha, on Jumala tehtud. Aju, mida kasutan õppimiseks ja mõtlemiseks, on Jumala tehtud. Käed, mida kasutan kirjutamiseks ja töötamiseks, on samuti Jumala tehtud. Jalad, mida ma kasutan jooksmiseks, hüppamiseks ja mängudeks – Jumal andis ka need mulle. Sõrmed ja silmad, mida kasutan arvutis trükkimiseks või tekstsõnumite saatmiseks telefonis – jah, ka need on Jumala tehtud. Aju võimekus ja teadmised, mida leiutajad kasutasid nende seadmete tegemiseks, kuuluvad samuti Jumalale.

Arvan, et küsimus on selles, mis mulle kuuluvast pole Jumala oma või ei tule Jumalalt? Õige ja ainus vastus on, et mitte midagi. See on juba kord nii, et sellel, kes iganes midagi loob, on õigus oma loomingule. Samuti on sellel isikul õigus öelda, kuidas loodud vara kasutatakse. Tänapäeval kuuleme tihti autoriõigustest. Olenemata sellest, kas tegu on mõne asjaga või intellektuaalse varaga või tarkvara või teadustöödega, on loojal sellele varale õigus ning ta saab ka öelda, kuidas seda tohib või ei tohi kasutada.

Jumal on kõige omanik siin maailmas ja Tal on õigus öelda, kuidas Tema vara kasutatakse. Ta võib nõuda sellest kõik, osa või mitte midagi. Mida iganes Ta ka teha otsustab, on Tema siiski omanik ja Tal on õigus otsustada, kuidas Ta oma loomingut kasutada soovib.

Inimest luues pani Jumal inimese Teda teenima, armastama, austama ning Talle kuuletuma. Kuid Jumal ei peatunud seal – kui inimene mässas ja pöördus Jumalast ära, andis Ta oma ainsa Poja, et inimest päästa ning lunastada ta tagasi endale. Seega kuulub inimene tegelikult Jumalale kahekordselt, nii loomise kui ka lunastuse kaudu.

Kõik, mida Jumal meilt selle eest palub, on austada Teda oma Looja ja Päästjana, andes endast kõik Talle. Kui me kõik endast Talle allutame, on loomulik, et kõik, mis meil on või kes me oleme, kuulub Talle, et Tema saaks seda kasutada. Ent Jumal annab meile vabaduse kasutada Tema antut ka meie enda hüvanguks. Ta palub lihtsalt, et Tema omanikuõiguse tunnustamiseks annaksime osa oma annetest, talentidest, ajast ja rahast Tema missiooni elluviimiseks.

Maailmas on palju noori inimesi, kes ei tea veel, kui palju Jeesus neid armastab ja neist hoolib. Jumal vajab igaüht meist, et nende seast endale uusi jüngreid leida. Ta vajab meie talente, meie aega ja vahendeid, et jõuda neid kasutades inimesteni samamoodi, nagu keegi andis kunagi oma osa meieni jõudmisel. Ta ei nõua meilt midagi, millega Ta poleks meid juba varustanud. Ja siiski ei palu Ta meil endale kõike anda.

Jumal ütleb meile: „Anna endast parim. Ma võtan selle, mida iganes sa pead endast parimaks – parim osa su ajast, su parimad talendid, parim osa su rahast, parim osa su elust. Lõppude lõpuks andsin mina sulle parima. Tegelikult andsin ma sulle kõik."

Kui Jumal andis oma Poja ohvriks meie pattude eest, ei andnud Ta üksnes oma parimat, vaid Ta andis meile kõik. Jeesust andes andis Jumal sõna otseses mõttes Iseennast. See kink anti Jumala poolt tasuta kõigile, kes iganes Teda vastu võtsid. Piibel ütleb: „Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu" (Jh 3:16).

Tänu sellele suurele ohvrile saavad kõik, kes selle kingi vastu võtavad, õiguse olla Jumala pojad ja tütred. „Aga kõigile, kes tema vastu võtsid, andis ta meelevalla saada Jumala lasteks, neile, kes usuvad tema nimesse" (Jh 1:12). See on Jumala kõige hinnalisem kink, mille Ta vabalt kõigile andis. Tänu sellele heldele kingile on meil eesõigus olla nimetatud Jumala poegadeks ja tütardeks, pärijateks ja kaaspärijateks Jeesusega.

Kuigi praegu, kui ma seda teksti kirjutan, on oktoober, tuletas minu tütar mulle meelde, et jõulud on peagi käes. Tegelikult ütles ta isegi, et jõulud on juba käes. Jõulud tähendavad paljude jaoks kinkide andmist ja saamist. Paljud inimesed ootavad enim just kinke, kuid meie Taevase Isa antud eeskuju ja põhimõtte kohaselt on oluliselt rahuldustpakkuvam anda kui saada.

Tegelikult, andes oma aega, talente ja vahendeid Jumalale, anname lihtsalt tagasi osa sellest, mida Tema meile on kord juba andnud ja mida oleme Temalt vastu võtnud. Me ei anna Jumalale sellepärast, et midagi vastu saaksime. Me anname osa sellest küllusest, mida oleme juba saanud. Olgu see siis meie aeg, talendid või materiaalsed vahendid, kõik tuleb Temalt ja Tema õnnistustest anname Talle tagasi. Paulus rõhutab seda põhimõtet Ap 20:35 „Õndsam on anda kui võtta!" ja 2Kr 9:7 „Jumal armastab rõõmsat andjat". Andmine on rõõm neile, kes kogevad Jumala õnnistusi.

Oma aja, talentide ja vahendite andmine on sama oluline Jumala ülistamise osa nagu palvetamine, laulmine või Piibli lugemine. Jumala ligiolus peaksime alati, olenemata olukordadest, andma parima osa endast. Olgu see parim osa meie ajast, talentidest või finantsvahenditest.

Pauluse sõnul nõutakse majapidajailt, et nad oleksid ustavad (1Kr 4:2). Jumala õnnistustest kasu saanuna peaksime olema rõõmsad ja õnnelikud meile antud varade valitsejad.

Kui sa mõtled kõigele sellele, mida Jumal sulle on andnud, siis kas on midagi, mis oleks liiga hinnaline või puutumatu, et seda Jumalale anda?

Kõik, mida Jumal meilt palub, on Ta meile andes juba ületanud. Näiteks on Jumal palunud meil anda Talle ühe seitsmendiku oma ajast igal nädalal puhkuseks ja ülistuseks. See nõue pole sugugi palju, arvestades, et Ta on meile andnud juba kuus päeva isiklikuks kasutamiseks. Kõik meie aeg kuulub Talle. Ta võiks nõuda endale ükskõik kui palju tunde igast päevast. Selle asemel ütleb Ta: „Pea meeles, et sa pead hingamispäeva pühitsema" (2Ms 20:8). See kahekümne nelja tunni pikkune aeg on kõik, mida Jumal nõuab üksnes endale, kuigi tegelikkus on see, et kogu aeg kuulub Talle ja peaks olema kasutatud Temale au toomiseks.

Sarnaselt ütleb Jumal, et kümnendik meie sissetulekutest kuulub Talle. Tegelikult kuulub kogu meie teenistus ja sissetulekud Talle. Ta võiks lihtsalt öelda, et Tal on vaja rohkem kui üks kümnendik, kuid Ta lubab meil kasutada üheksat kümnendiku vastavalt meie isiklikule parimale äranägemisele. Kuna kõik kuulub Jumalale, siis poleks meil vastuvaidlemist ka juhul, kui Jumal peaks meilt võtma võimaluse raha teenida või hoidma tagasi lisanduvaid rahalisi õnnistusi. Samuti ei saaks me Temaga vaielda, kui Ta otsustab naabri varasid meie omadega võrreldes

mitmekordistada. See on Tema eesõigus. Tema on kõige omanik ja see on Tema otsustada, kuidas Ta oma vahendeid jagab.

Kuid see pole veel kõik. Jumal mitte ainult ei oma kõike ja ei küsi osa meie omast endale. Ta ütleb, et kui me kuuletume Talle ja tagastame ustavalt selle, mida Ta küsib, siis Ta mitmekordistab meile jäänud osa rohkem, kui me seda iial ette suudaksime kujutada. Vaatame kahte peatükki Pühakirjast, kus Jumal selliseid lubadusi jagab. Esmalt loeme Malaki 3:8–10:

> *Kas inimene tohib Jumalat röövida? Aga teie röövite mind ja ütlete: „Kuidas me sind röövime?“ Kümnise ja tõstelõivuga.*
>
> *Olge needusega neetud, et teie, kogu rahvas, mind röövite!*
>
> *Tooge kõik kümnis täies mõõdus varaaita, et mu kojas oleks toitu, ja proovige mind ometi sellega, ütleb vägede Issand. Tõesti, ma avan teile taevaluugid ja kallan teile õnnistust küllastuseni.*
>
> *Milline ilus tõotus neile, kes ustavalt annavad Jumalale tagasi selle, mis õigusega Talle kuulub. Kuid pange tähele ka seda, et nende suhtes, kes on truudusetud, on kirjas needus.*
>
> *Teine tõotus leidub Jesaja 58:13–14:*
>
> *Kui sa hingamispäeval seisatad ega tee mu pühal päeval, mis sulle meeldib,kui sa nimetad hingamispäeva rõõmuks ja Issanda püha päeva austusväärseks ning austad seda ega tee, mis sulle meeldib,ei otsi omakasu ega kõnele tühje sõnu, siis sa tunned rõõmu Issandast:mina viin sind üle maa kõrgendike ja toidan sind su isa Jaakobi pärandiga. Jah, Issanda suu on rääkinud.*

Kuulekus Jumalale toob alati suurt kasu. Kui võtame Jumalat Tema Sõnast ja austame Teda ustavalt kui head majapidajad, siis kasvatab Ta tohutult meile juba antud õnnistusi. Jumal andis oma parima ja kõik endast, kui Ta andis Jeesuse, et maksta meie pattude eest.

Seega on täna küsimus selles, mis on meie jaoks kas liiga suur või liiga väärtuslik, et seda Jumalale tagastada, arvestades kõike seda, mida Ta meile on andnud. Kas üks kümnendik mu sissetulekust ja ennastohverdav armastus on liiga palju, et seda Jumalale tagasi anda? Kas mõni tund iga päev või iga nädal minu ajast on liiga palju, et seda Talle anda? Kas see on liiga palju, kui ma peaksin kasutama oma andeid ja talente Tema teenistuses, et olla kellegi jaoks õnnistuseks ning tunnistada Temast? Kas ma olen valmis armastuse ohvriks Tema jaoks pärast kõike seda, mida Tema minu jaoks on teinud?

Pea meeles: hea majapidaja haldab aega, võimeid, vahendeid ja raha, mida Jumal talle annab.

Aruteluküsimused:

1. Mis on kristliku majapidajaameti põhialus? Mis annab Jumalale õiguse küsida meilt osa oma ajast, talentidest ja vahenditest?
2. Mida ütleb Jumal selle kohta, milline osa meie ajast ja rahalistest vahenditest kuulub Talle?
3. Arutlege: taevas andis oma suurima kingi, kui ta andis Jeesuse ohvrina meie pattude eest.

5. PÄEV: kolmapäev

Juhti järgides

Teema

Koguduse juhtimise paradigma – kohaliku koguduse struktuuri seletus ja selgitus, kuidas noored võivad sellest kasu saada, olles koostöövalmis juhendatavad.

Võtmetekst

Ap 6:3, 4

Vennad, vaadake endi seast seitse meest, kellel on hea maine ja kes on täis Vaimu ja tarkust, et me võiksime nemad seada sellesse ametisse. Meie ise aga tahame pühenduda palvetamisele ja sõna teenimisele.

Juhtmõte

Koguduse organisatsioon annab tänapäeval jätkuvalt oma osa Jumala koguduse kasvuks ja arenguks.

Sissejuhatus

Taevas on kord ja struktuur. Kuna Jumala maapealne kogudus on peegeldus Temast, ootab Ta oma koguduse igapäevastes tegevustes sama korda. Jumal rajas oma koguduse organiseeritud struktuuri patriarhide ja prohvetite päevil. Mitmesugustel aegadel kogu ajaloo kestel valis Ta alati mehi ja naisi teenima oma valitud rahva juhtidena.

Tänapäeval pole see teisiti. Tegelikult kasvas kogudus pärast seda, kui Jeesus tuli ja läks tagasi taevasse, nii kiiresti, et oli möödapääsmatu vajadus struktuuri ja organisatsiooni järele. Rohke palve järel määras koguduse liikmeskond isikud, kes hakkasid teenima erinevates Uue Testamendi koguduse juhirollides. Selgus, et sellest on koguduse kasvu ja arengu jaoks palju kasu.

Tänases osas kulutame osa aega kohaliku koguduse juhtimise paradigma uurimisele ja vaatleme, kuidas aitab see kaasa koguduse korrale ja kasvule. Tänapäeval koosneb kogudus paljudest erinevatest teenistustest erilise fookusega erinevatel gruppidel ja projektidel. Kui koguduse vajadused kasvavad, siis kasvavad ka abivajadused kõigis misjoniharudes.

Noored ja nooremad täiskasvanud saavad tohutult kasu koguduse eakamate juhtide kogemustest, kes võivad teenida õpetajatena. Koostöövalmis õpilastena on noortel inimestel oma kohalikelt juhtidelt palju õppida ja kasu saada.

Täna keskendume järgnevale:

a) Kord ja struktuur kohalikus koguduses.
b) Kuidas valis Jumal juhte oma töös teenima.
c) Pastorite, kogudusevanemate ja teiste õpetajate roll kohalikus koguduses.
d) Kuidas võivad noored õpilastena kasu saada.
e) Kohaliku koguduse struktuuri seletus.

Jutlus

Üks põhjus, miks kogudus on olnud võimeline aja jooksul püsima ja jätkuvalt kasvama, peitub kindlas aluses, millele see on rajatud. Kui läheme tagasi koguduse algse seletuse ja mõiste juurde, siis meenutame, et kogudus ei viita füüsilisele ehitisele ega ruumile. Kogudus koosneb inimestest, *ekklesia* ehk välja kutsutud. Kogudus on Kristuse keha, need, kes võtavad Ta vastu, usuvad Tema õpetusi ja on pühendunud minema ning kutsuma teisi Tema järgijateks.

Teiste sõnadega, Jeesus Kristus on koguduse rajaja ja alus. See ei ole lihtsalt mõiste ega teooria. Jeesus ise ütles: „... ja sellele kaljule ma ehitan oma koguduse, ja põrgu väravad ei saa sellest võitu“ (Mt 16:18). Aastate jooksul on paljud inimesed üritanud hävitada Jumala kogudust või aretada võltsinguid, aga kogudus õitseb jätkuvalt ja kasvab vaatamata vastupanule ja rünnakutele.

Mäletan, et väikese poisina kuulsime mõisteid *Shepherd Rods ja Brinsmead*. Kõik, mida ma siis teadsin, oli see, et nad ei olnud osa Kristuse algsest kehast ehk väljakutsutud. Nad olid Seitsmenda Päeva Adventistide Kogudusest hargnenud või killustunud grupid. Aastate möödudes mõistsin, et ülemaailmsest Seitsmenda Päeva Adventistide Kogudusest on lahknenud palju teisi rühmitusi. Erinevatel põhjustel laguneb enamik neist või tegutseb mingi aja jooksul väga väikese mõjuga, kusjuures struktuuri või organisatsiooni puudumine on peamine põhjus.

Maailmas on väga palju erinevaid religioosseid rühmitusi, kes väidavad end olevat elava Jumala kogudus või Jumala õige kogudus. Igaüks kinnitab oma lähtena Naatsareti Jeesust Kristust. Noore kristlasena oli mul eesõigus omada pühendunud vaimulikke õpetajaid, kes aitasid mul Pühakirja abil mõista, kuidas tuvastada Jumala tõelist kogudust. Üks põhimõte, mis on vaieldamatu ja kaheldamatu, on see, et kogudus kui organisatsioon rajati ja on ehitatud Jeesusele Kristusele. Tema ütleb seda.

Teiste sõnadega, Jumala Poeg, maailma Päästja ise ütleb, et kogudus on ehitatud või rajatud Temale, Tema autoriteediga ja ainult Temale. Uue Testamendi kogudus jätkas kasvamist ja õitsemist apostlite juhtimise all kaua pärast Jeesuse taevasse pöördumist. Sellal, kui kogudus kasvas, oli selge, et oli vaja mingit liiki struktuuri ja organisatsiooni. Niimoodi muutus vajalikuks koguduse organisatsiooni olemasolu ja selle tegevuse detailid on esitatud Apostlite tegude raamatus.

Ma usun, et on kasulik viidata koguduse arengu üksikasjadele, nagu Ellen White on need välja toonud raamatus „Apostlite Teod".

> *Jeesuse jüngrid olid jõudnud oma töös kriisiolukorda. Apostlite targa juhtimise all, nende üksmeelse tegutsemise tagajärjel Püha Vaimu väes arenes armuõpetuse kuulutajaile usaldatud töö kiiresti edasi. Kogudus suurenes pidevalt ning liikmeskonna kasv asetas üha raskemaid koormaid juhtide õlgadele.*
>
> *Oli vajalik, et jagatakse ära kohustused, mida koguduse algpäevil olid nii ustavalt täitnud vaid vähesed mehed. („Apostlite Teod", org lk 88.2)*
>
> *Seitsme mehe määramine selle erilise tööharu juhtimiseks osutus kogudusele õnnistuseks. („Apostlite Teod", org lk 89.2)*

Eelnevad lõigud annavad väga üksikasjaliku ülevaate Uue Testamendi koguduse kriisist. Kogudus vastas sellele kriisile nõu otsides ja kandis küsimuse palves Jumala ette. Pärast rohket palvet ja hoolikat arutelu otsustas apostlite eestvedamisel tegutsev juhtkond määrata kindlate tööharude eest vastutama diakonid. Diakonid ei olnud vastutavad ainult liikmetele vahendite jagamise eest, vaid ka evangeeliumi jutlustamises.

Me ei tea, missuguseid vastutusalasid neil veel oli või mis ametikohtade üle võidi olla arutletud Uue Testamendi koguduse sujuvaks toimimiseks. Selgelt oli seal vajadus mingisuguse rahalise ülevaate ja administratiivse juhtimisabi teiste vormide järele. Sellal, kui diakonid määrati vastutama igapäevase abiandmise eest, vajati teisi inimesi, kes aitaksid kõikvõimalike vahendite, sealhulgas rahaliste annetuste kogumisega. On selge, et kõigi abivajajate eest hoolitsemiseks oli vajalik mingisuguse arvestuse pidamine. Asjaolu, et me teame valitud diakonite nimesid, tähendab, et kellelegi määrati ülesanne pidada koguduse kroonikat ja võib-olla isegi liikmete nimekirja.

Kuigi meil ei ole kõiki üksikasju, võime julgelt järeldada, et diakonite ja apostlite kõrval töötasid teised inimesed, kes täitsid koguduses eri liiki vajadusi. Lõigus oli kasutatud mõistet ametnikud, mis lubab arvata, et seal oli mitmesuguseid töölisi, keda määrati täitma erinevaid ülesandeid selle aja koguduses. Ellen White jätkab üksikasjalikult niisuguse tegevuse kirjeldust.

> *Et see samm oli tõepoolest Jumala tahtmisega kooskõlas, ilmnes peagi headest tagajärgedest. „Ja Jumala sõna kasvas; ja jüngrite arv sai väga suureks Jeruusalemmas; ja suur hulk preestreid sai sõnakuulelikuks usule." („Apostlite Teod", org lk 89.3)*
>
> *Kaheteistkümne jüngri apostliteks ordineerimine oli esimene samm koguduse organiseerimisel, kes pärast Kristuse lahkumist pidid edasi viima Tema tööd maa peal. („Apostlite Teod", org lk 18.1)*

Nendest inspireeritud kirjutistest näeme, et ordinatsiooni mõiste juurutati Jeesuse teenistuses väga vara. Kaksteist jüngrit ordineeris Jeesus ise. Tänapäevalgi ordineeritakse jätkuvalt koguduse valitud ametnikke. See on pühitsemise tegu, millega inimesed eraldatakse Jumala koguduse oluliste pühade kohustuste jaoks. Tänapäeval jätkatakse selle tähtsa koguduse kinnitustoimingu praktiseerimist meie kogudustes.

Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduses on kolme liiki koguduse ametnikke, kelle suhtes seda püha toimingut rakendatakse. Need on pastorid, koguduse vanemad ja diakonid ning diakonissid. Mehed ja naised, kes teenivad Jumala kogudust, on eraldatud nende pühade tööde jaoks – kõik selle kasuks, et parandada ja täiustada ülesannet, mille Jumal on oma rahvale andnud. Lisaks neile ordineeritud ametnikele on palju teist liiki vastutusalasid, mis on muutunud vajalikuks koguduse kasvades ja ülemaailmseks liikumiseks arenedes.

Tänapäeval on paljude koguduse ametnike ja osakondade seas üks, mis on eriliselt pühendatud noorte ja nooremate täiskasvanute jaoks. Sellele koguduse osakonnale on antud vastutus õpetada ja arendada noori inimesi teenima mitmesugustes tööharudes, et mõjutada kohalikku kogudust ja lõpuks koguduse perekonda laiemalt. Noorteosakond pakub noortele inimestele õpetajaid ja kontakte, mida nad vajavad. Oleme tänulikud noorte pioneeride Harry Fenneri ja Luther Warreni nägemuse eest, kes alustasid

kõige esimeste noortekogunemistega juba 1879. aastal. Tänapäeval seisame kindlal alusel, mille nad rajasid, jätkates olulise osa mängimist misjonis üle maailma. Koguduse organisatsioon panustab jätkuvalt Jumala koguduse kasvu ja õitsengusse. Noore inimesena on kasulik kaasata oma kohalik pastor ja juhid arutelusse koguduse kui organisatsiooni üle. Lisaks julgustan ma noori inimesi olema aktiivsed ja võtma osa kohaliku koguduse missioonist ning programmidest.

Kas igaüks vajab eeskuju?

Mõni aasta tagasi, kui teenisin Kariibidel noortejuhina, tutvustasime projekti „Noorte juhtimiskuu". Nagu nimi ütleb, võiks noortele anda igal aastal terveks kuuks oma kohaliku koguduse juhtide ülesanded. Kohaliku koguduse mitmesuguste osakondade juhid annaksid neile nõu ja nad saaksid kohaliku koguduse asjaajamisest ning volitustest esmase ülevaate. On iseäranis huvitav näha noori koos tavapäraste ametnikega koguduse nõukogu koosolekutel, kus nende ühine eesmärk on panna paika oma koguduse misjoniplaan. Paljudes nendes kogudustes praktiseeritakse seda algatust jätkuvalt.

Programm kujundati eriliselt selle jaoks, et täiskasvanud koguduseametnikud pakuksid noortele nõustamisvõimalust sellistes valdkondades nagu koguduse haldamine, pärand ja õpetus. Nii noor ametnik kui ka eakas osakonnajuht veedaksid kogu kuu jooksul kvaliteetaega, õppides üksteiselt, kuidas täiustada ja parandada osakonna eesmärke kohaliku koguduse jaoks. On väga oluline, et koguduse eakamate liikmete kogemus ja tarkus saaksid järgmisele põlvkonnale läbimõeldud ja süsteemsel viisil edasi antud. Noored ametnikud võivad õppida koguduse struktuuri ja organisatsiooni ning saavad ettekujutuse koguduse organisatsiooni mitme taseme otsuse tegemise protsessist.

Mis nüüd?

Selle algatuse mõju, kasu ja õnnistusi on tunda palju hiljemgi pärast kuu lõppu. Noored ametnikud võtavad koguduse nõukogu koosolekutest osa nii kuu jooksul kui ka enne ja pärast. Nad osalevad lõpukoosolekul, kus jagavad oma kogemusi ja räägivad, millist mõju see neile igaühele avaldas. Teenivate liikmete tunnistused aitavad teisi noori innustada ja julgustada, et nemadki oleksid oma kohaliku koguduse teenistustesse ja algatustesse aktiivselt kaasatud. Kui täiskasvanud juhid annavad edasi pärandi ja organisatsiooni struktuuri, avaldavad nad järgmisele põlvkonnale kestvat mõju, mis elab edasi kaua pärast nende lahkumist.

Õppides oma täiskasvanud juhendajatelt, toovad noored ametnikud kaasa oma loomingulisuse ja mitmekülgsuse, et täiustada kohaliku koguduse misjonitööd. Kogudus on õnnistatud andekate noorte inimestega, kelle vaimulikud annid saavad suurepäraselt täiendada iga kohaliku koguduse osakonna tööd. Näiteks võivad noorte eriteadmised tehnoloogia vallas olla suur abivahend evangeeliumi edastamisel, tehes selle külgetõmbavamaks ja kättesaadavamaks eriti nende eakaaslastele või nooremale põlvkonnale.

Ma usun, et see oleks hea mudel, mida kasutada kõikjal adventkoguduses üle maailma. Paljud neist noortest inimestest, kes võtsid osa ühe kuu juhtimisprogrammist, jätkavad ikka mitmel moel koguduse teenimist. Neil oli eesõigus istuda koosolekutel koos kogenud juhtidega, vaadelda koguduse otsuste tegemise protsessi ja võtta sellest osa. Nad juhtisid ülistusteenistusi ja pidasid jutlusi – paljudel juhtudel terve kuu.

Kuidas muutis juhtimisprogramm nende tundeid koguduse kohta?

1. Kõigel koguduse kohta käival on uus tähendus, sest nüüd suheldakse avatult ja mõistetakse oma eesmärki selgemini.
2. Osavõtt igast otsustamisprotsessist muutub tähendusrikkamaks.
3. Noored hindavad rohkem koguduse ametlikke koosolekuid ja kõiki koguduse teenistusi ning koosolekuid.

Noori inimesi ja ka täiskasvanuid on vaja, et luua korda ja ühtekuuluvust kohaliku koguduse struktuuris. See on suur õnnistus ja eelis igal koguduse tasemel, kui noor inimene lubab ennast kogenud täiskasvanud juhil õpetada. Noored ei tohi kunagi juhtimist karta, kui neid seda tegema kutsutakse. Meie oskusi ja talente vajatakse täielikuks kaasamiseks. Jumal lubab varustada kõiki, keda kutsutakse ja kes on valmis Teda teenima.

Olen kuulnud inspireerivaid tunnistusi hea mõjuga noortelt inimestelt ja mõistan, et juhtimisprogrammist saadud kokkupuude ja kogemus oli

neile kasulik. Julgustan noori inimesi olema alandlikud ja tahtlikud jüngrid. Kogemuse häält kuulates on võimalik palju teada saada. Jää alati koguduse algse mudeli ja mõiste juurde. See on usklike ihu, kes on kutsutud teisi usklikke õpetama või jüngriks tegema, et nad saaksid koguduse osaks või väljakutsututeks.

On palju, mida võime üksteiselt õppida, eriti neilt, kes on juba ametis olnud ja midagi teinud. Üks parimaid viise on õppida kogenud jüngritelt, kuidas teha teisi jüngreid – just seda noorte juhtimisprogramm teebki. Olen uhke kasusaaja nii oma koguduse kohalikust kui ka organisatsiooni kõrgema taseme jüngerluse ja juhtimise programmist. Võin elavalt meenutada inspiratsiooni ja indu, mida sain Jamaica maakohas oma väikses külakoguduses enda noortejuhilt. Vabatahtlik misjonijuht julgustas ja inspireeris mind väga palju. Ma kordan seda lugu ikka ja jälle, kuna Ta on avaldanud mu meelele kestvat mõju.

Nendest alandlikest algustest tõusin noortejuhi ja koguduse vanema ametisse. Mind inspireeriti nendel varastel päevadel pühendama oma elu täisajaga Jumala koguduse teenistusse. Kõigi kolledžiaastate ajaks andis Jumal mu teele kaasa suurepärased õpetajad. Sellal, kui alustasin täisajaga pastoritööd, olin ma õnnistatud vanempastoritega, kes andsid mulle võimaluse arendada mu kutsumise ande.

Kui mind kutsuti teenima konverentsi ja seejärel uniooni noortejuhina, sain ma ainult meenutada, et kõik sai alguse just sealt, minu väikesest maakoha kogudusest Jamaical, tänu ustavale ja innukale noortejuhile.

Ma julgustan noori kasutama ülemaailmse koguduse õpetajateenuseid, eriti Askeldajate ja Rajaleidjate programme. Mul on olnud eesõigus näha vahetult seda võimsat mõju, mis on neil programmidel olnud paljude meie noorte inimeste eludes. Usun, et rajaleidjate töö on adventkoguduse üks suurimatest õnnistustest. Mulle meenub sadu ja sadu noori inimesi, keda olen aastate jooksul näinud mitmesugustel koguduse juhtivatel kohtadel üha kõrgemale liikumas, tänu kindlale alusele, mis nad said Askeldajate ja Rajaleidjate töös.

Paljudest on saanud Meisterteejuhid (ing. k *Master Guide*) ja noortejuhid ning paljud teised teenivad praegu kogudusevanematena või mõnel muul juhtpositsioonil kohalikus koguduses ja koguduse kõrgematel tasemetel.

Jumalik koguduse organisatsiooni plaan on olnud suureks õnnistuseks Seitsmenda Päeva Adventistide koguduse stabiilsusele ja kasvule.

Noored, praegu on aeg võtta osa, anda endast parim. Kas sind on õnnistatud mõne ainulaadse anni või talendiga? Kas sa soovid võtta aktiivselt osa oma koguduse misjonitöös? Siis hakka oma kohalikus koguduses aktiivseks. Osavõtt kohalikus koguduses on koht, kust kõik algab. Jumal arvestab sinuga, kallis noor – kas sa vastad Tema kutsele?

Aruteluküsimused:

1. Miks määrasid apostlid Uue Testamendi koguduses diakonid ja kuidas neid valiti?
2. Miks on koguduse organisatsioon vajalik?
3. Arutlege mõningaid viise, kuidas saaksid noored teie meelest olla rohkem kaasatud otsuste tegemisse ja koguduse töösse.

6. PÄEV: neljapäev

Jumala teenimise ainulaadsus

Teema

Jumala teenimise tähtsus – kuidas väljendada pühendumist Jumalale. Ühtsus mitmekesisuses!

Võtmetekst

Psalm 100

Tänulaul. Hõisake Issandale, kõik ilmamaad! Teenige Issandat rõõmuga, tulge tema palge ette hõiskamisega! Teadke, et Issand on Jumal! Tema on meid teinud ja tema omad me oleme, tema rahvas ja tema karjamaa kari. Tulge sisse ta väravaist tänuga, tema õuedesse kiitusega; ülistage teda ja andke tänu ta nimele! Sest Issand on hea, tema heldus kestab igavesti ja tema ustavus põlvest põlve.

Juhtmõte

Peame alati tähele panema, kes on meie kummardamise objekt, mõistma Jumala teenimise eesmärki ja nautima Jumala teenimise kogemust.

Sissejuhatus

Inimesed otsivad pidevalt kedagi või midagi, keda või mida kummardada. Maailmas, mis on nii mitmekülgne nagu see, milles elame, võib kummardamine tähendada erinevatele inimestele midagi väga erinevat. Osa inimesi kummardab loomi, teised teisi inimesi ja mõni materiaalseid asju.

Kuid mis on tõeline Jumala teenimine ja miks on oluline seda teha? Täna võtame aega, et mõista, kuidas väljendame pühendumist Jumalale. Vaatleme jumalateenistuse tähtsust ja selle olulisust eriti noorte inimeste elus.

Kas on mingi kindel viis või meetod Jumala teenimiseks? Kas me peame järgima mingit kindlat jumalateenistuse korda? Kas Jumala teenimises mängib rolli kultuur? Mida tähendab ühtsus mitmekesisuses? Need on osa paljudest küsimustest, millega täna tegeleme.

Jumalateenistus sünnib isiklikust kogemusest Jumalaga. Inimese vastus Jumalale on mõjutatud suhtest, mida nad jagavad, ja Jumala mõjust inimesele ning inimese nägemusest Jumala kohta. Suur osa sellest kogemusest tuleb keskkonnast või iga inimese isiklikest kokkupuudetest Jumalaga.

Sellest sõnumist leiame:

a) et jumalateenistuse objekt peab alati olema ainus tõeline Jumal;

b) et jumalateenistuse eesmärk on kiita Jumalat ja edendada osadust kõigi Jumala lastega;

c) et Jumala teenimise kogemus sünnib meie isiklikest ja individuaalsetest kogemustest;

d) kultuuri või individuaalsete kogemuste osa Jumala teenimise kogemuses;

e) kuidas võime saavutada ühtsuse oma erinevates Jumala teenimise viisides.

Jutlus

Taavet ja teised psalmide autorid olid innukad Jumala teenijad. On võimatu lugeda psalme ja mitte tajuda Jumala kiitmist, kummardamist ning imetlemist. Võtke näiteks psalm 100.

> *„Hõisake Issandale, kõik ilmamaad! Teenige Issandat rõõmuga, tulge tema palge ette hõiskamisega! … Tulge sisse ta väravaist tänuga, tema õuedesse kiitusega…“*
>
> *Ning psalm 150.*
>
> *„Halleluuja! Kiitke Jumalat tema pühamus! Kiitke teda tema võimsas taevalaotuses!*
>
> *Kiitke teda tema vägevate tegude pärast! Kiitke teda tema määratut suurust mööda!*
>
> *Kiitke teda pasuna helidega! Kiitke teda naabli ja kandlega!*
>
> *Kiitke teda trummide ja ringtantsudega! Kiitke teda keelpillide ja viledega!*
>
> *Kiitke teda helisevate simblitega! Kiitke teda kumisevate simblitega!*
>
> *Kõik, kellel on eluõhku, kiitku Issandat! Halleluuja!“*

Olenevalt sellest, kust me tuleme, ning kultuurist, millesse sündisime, võib Jumala teenimise ja ülistamise väljendus varieeruda tõsisest ja rahulikust hingestatu ja dramaatiliseni. Kuna rääkisime juba, et kogudus (kirik) ei ole füüsiline hoone, vaid üks ihu, mis koosneb „välja kutsututest“ või Jumala valitud inimestest, siis tuleb eeldada, et neid inimesi leidub igal pool, igal mandril ja erinevates kultuuriruumides.

Jumalateenimine võtab üle stiilid ja normid, mis neis kultuuriruumides kehtivad. Jumalateenimine sünnib kogemusest Jumalaga kontekstis, kuidas me igaüks Teda kogeme. Mõnele, kes seda loeb, võib meenuda lugu Moosesest põleva põõsa juures; seal kohtus ta Jumalaga põleva põõsa kaudu, mis ära ei põlenud. Jumal rääkis Moosesega põõsast. Vastusena Jumala juhistele võttis Mooses oma jalanõud jalast austuse tõttu Jumala kohalolu vastu.

Hiljuti osalesin jumalateenistusel, kus jutlustaja võttis kingad jalast austusavaldusena ühe kogemuse tõttu, mille ta oli mõne aasta eest ühes kultuuris läbi elanud. Mulle on selge, et inimesed, kellel on olnud sellised kogemused või kes ei tunne midagi muud kui vastavat kultuuri, usuvad, et kuna Jumal nõudis seda Mooseselt, siis kehtib see automaatselt iga inimese kohta, et see on universaalne Jumala teenimise viis. Samamoodi on palju segadust ja vaidlusi õigete ja vastuvõetavate Jumala teenimise väljendusviiside üle. Millise kultuuri jumalateenimiskogemus on parim? Milline on Jumalale kõige enam vastuvõetav ja meelepärane? Millise võtab Jumal vastu ja millise lükkab tagasi? See on muutunud pidevaks tüliküsimuseks, nii et palju inimesi, eriti nooremaid Jumala teenijaid, kaotavad lummuse, nägemuse ja julguse. Osa isegi lahkub Kristuse ihust, sest neid pannakse tundma end nii kohutavalt patuste ja jumalavallatutena selle tõttu, kuidas nad väljendavad end Jumalale, keda nad armastavad ning kes armastab neid tingimusteta.

Seoses Jumala teenimisega tuleb silmas pidada kolme mõtet. Esiteks peame alati mõtlema, kes on jumalateenistuse objekt. Teiseks peame mõistma, mis on Jumala teenimise eesmärk, ning viimaks peame vaatama Jumala teenimise kogemusele.

Ilmutuse 14:6, 7 väljendab selgelt, kes on meie jumalateenistuse objekt. Kirjakohas on öeldud: „Kartke Jumalat ning ülistage teda...". Varem, peatükis 4:11, antakse meile põhjus, miks me Jumalat teenime. Seal öeldakse: „Sina, meie Issand ja Jumal, oled väärt võtma au ja austust ja väge, sest sina oled loonud kõik, kõik olev on loodud sinu tahtmise läbi!"

Jumal on ainus kummardamise objekt, sest tema on kõige looja. Me elame, liigume ja hingame tema tõttu. Me võlgneme kõik Jumalale. Tema on meid teinud. Tema hoiab meid alal ja tema lunastab meid. Me teenime Jumalat, sest tema on ainus, kes väärib meie austust ja kiitust. Me teenime Jumalat, sest pole kedagi teist, kellel oleks võim luua ja hävitada. Ta on ainus Jumal. Ta on kõikvõimas, kõikjal olev ja kõiketeadev. Jumal ja Jumal üksi on väärt kogu au ja kiitust.

Teine Jumala teenimise oluline element on eesmärk. Miks me Jumalat teenime? Inimesed soovivad alati kedagi/midagi kummardada. Mingil kombel kellelegi või millelegi austuse avaldamine on meie loomuse lahutamatu osa. See on põhjus, miks leiame kogu ajaloo jooksul palju rahvaid, kellel on kummardamise objektiks mitmesugused jumalad. Need jumalad on harilikult käsitsi valmistatud või lihtsad loodusobjektid, mida Jumal on loonud. Igal jumalusel on oma kindel eesmärk ning tema poole pöördutakse, kui on vastav vajadus. Niisiis tahab vastamist küsimus: miks inimesed kedagi/midagi kummardavad?

Jumala kummardamine teenib erinevaid eesmärke. Kummardamine on mõeldud selleks, et ülistada ja kiita Jumalat, kes on meid teinud. Jumalateenistused toovad meid tema palge ette. Lisaks sellele, et Jumala teenimine juhib meid sügavamasse suhtesse Jumalaga, süvendab ja tugevdab see ka meie osadust ja suhteid üksteisega. See lähendab meid Jumalaga ja üksteisega. See on osaduse aeg sarnaselt mõtlevate Kristuse ihu liikmetega. Kuid enamgi veel laieneb Jumala teenimine kogudusest välja kogukonda, kus me teenime, nagu teenis Kristus. Iga kristlik teenimistegu on iseenesest Jumala teenimine.

Jumala teenimine tähendab pühendada end täielikult Jumala sõna uurimisele, palvetele, annetustele ja teenimisele. Tõepoolest, jumalateenistus on igapäevane kogemus ja kohtumine Jumala ning inimese vahel. Kus iganes oleme või mida teeme, peaksime püüdma jagada Jumala headust ja õnnistusi iga oma teoga. Neist igapäevastest teenimistegudest saab ühine osadus, kui kohtume kaasusklikega, et tähistada Jumala õnnistusi.

Lõpuks on tähtis, et mõistaksime Jumala teenimise kogemust. Iga inimene kogeb Jumalat ainulaadsel viisil. Samamoodi väljendab iga inimene pühendumist Jumalale oma kogemusest lähtuvalt. Enamik kogudusi järgib ettekirjutatud liturgilist järjekorda. Enamikus seitsmenda päeva adventistide kogudustes on see järjekord üle kogu maailma väga sarnane, mõningate variatsioonidega siin ja seal. Väga tihti aetakse segi jumalateenistuse formaat ja stiil Jumala teenimise kogemuse endaga.

Jumalateenistuse stiilil ja formaadil on väga vähe tegemist Jumala teenimise kogemusega. Jumalateenistuse korraldajate loovus ja iga Jumala teenija siirus on need, mis määravad suuremalt jaolt Jumala teenimise kogemuse. Jumala sõna julgustab meid tulema sisse ta väravaist tänuga ja tema õuedesse kiitusega. Kõige tõenäolisemalt saame jumalateenistuselt seda, mida ise sinna toome. Kuigi pastoril ja jumalateenistuse läbiviijail on oma osa mängida, on iga Jumala teenija vastutav oma lõpliku rahulolu eest jumalateenistusega.

Loetud psalm viitab sellele, et kummardamine ei alga koosolekupaigas või ühise osaduse ajal. Selle asemel on kummardamine meeleseisund, elustiil, meie igapäevaelu tegevuste ja kogemuste osa. Mida enam on meel ja süda iga päev pühendatud Jumalale ning tema sõnale, seda rohkem kasu saame ühisest Jumala teenimise kogemusest. On väga raske kogeda üht ilma teiseta. Nii ühisel kui ka isiklikul teenimiskogemusel on oma osa meie üleüldises Jumala kummardamise kogemuses.

Julgustan igaüht teist pühenduma otsusekindlalt ja läbimõeldult oma isiklikele kohtumistele Jumalaga. See on isiklik küsimus. Meie vanemate ja koguduse võimalused on piiratud. Peame isiklikult võtma enda peale vastutuse oma vaimuliku suhte eest. See nädal on pühendatud noortele, et anda sulle võimalus osaleda Jumala teenimises ning toetada sinu vaimulikku kohtumist Jumalaga. Ükski palvekoosolekute või jumalateenistuste hulk ei saa tagada tugevat kristlikku vundamenti. Siiski on iga ühine ja isiklik Jumala teenimise kogemus abiks meie vaimulikul rännakul. Lõpuks aga on igaüks meist vastutav oma suhte hoidmise eest Jumalaga, otsides temaga iga päev ühendust.

Kui Jumala teenimise fookus liigub kummardamise objektilt stiilidele ja vormidele, on alati lõputu, tühi vaidlus ja segadus. Kui läheme tagasi Uue Testamendi mudeli juurde, näeme, et kutsutud või Kristuse ihu usklikud liikmed muutsid oma jumalateenistust vastavalt sellele, millises kohas või keskkonnas nad leidsid end olevat. Mõningail juhtudel olid nad jõe ääres, teine kord kodudes või sünagoogis või isegi vanglas. On tõsisasi, et Jumala teenimine ei olnud niivõrd seotud kindla koha või stiili ega kindla formaadiga, vaid seda kohandati vastavalt olukorrale ja keskkonnale, kus inimesed olid, ning mõningal juhul ka grupi või olukorra erilistele vajadustele.

Mäletan siiani oma kõige dramaatilisemat kohtumist Jumalaga, kui olin teismeline. Oli 1980ndate algus ja ma lugesin noorte palvenädala loengut, mis sarnanes sellega siin. Nagu enamik teismelisi, olid mul tõsised identiteediprobleemid. Ma mäletan, kuidas lugesin ja imasin endasse sõna sõna järel juhiseid noorte palvenädala raamatukesest, mille pealkirjaks oli „Rõhuasetus“ (i.k. *Accent*). Autor rääkis, et Jumal võib saada meie jaoks reaalseks ja me võime temaga rääkida nagu lähedase sõbraga. Jumal teab juba niikuinii, mida mõtleme, nii et ükskõik, kas me ütleme seda või mitte, loeb ta juba meie mõtteid. Ta näeb ja teab isegi neid kohutavaid mõtteid, mis on meil on teiste suhtes. Võtsin loetut sõna-sõnalt. Mul olid väga negatiivsed mõtted ja tunded peaaegu kõigi inimeste suhtes enda ümber oma identiteedikriisi tõttu.

Kui jätkasin lugemist, soovitas autor leida avatud ruum, kus saaksin vaadata otse taevasse ning pöörduda Jumala poole, nagu räägiksin temaga silmast silma. Juhised nägid ette palvetada Jumala poole, rääkida temaga ning väljendada kõiki negatiivseid mõtteid ja tundeid, mis olid mul nende inimeste suhtes, keda arvasin enda vastu olevat. Jällegi järgisin neid juhiseid sõna-sõnalt. Relvastatuna oma piibli ja palvenädala loengutega, leidsin ma avatud ruumi oma isa talus ja seal viljapuude keskel valasin ma Jumala ees välja kogu oma frustratsiooni, viha ning valu, mis oli mul kõigi vastu, sealhulgas oma vanemate ja kogudusepere vastu. Mäletan endiselt, nagu eilset päeva, millist rahu ma pärast seda kohtumist tundsin. See oli nõnda rikas kogemus, et minu tavapäraseks harjumuseks sai minna paljudel hommikutel sellesse samasse paika ja teenida Jumalat, valades tema ees endast kõik välja.

Need intiimsed kohtumised Jumalaga olid kõige ülendavamad jumalateenistuse kogemused. Õigupoolest olid need kogemused looduses, keset viljapuid ja põõsaid oma isa talus, kus kinnitati minu kutsumist täisajaga teenistusse Jumala koguduses. Olin alati tahtnud saada täiskohaga pastoriks, kuid olin kire ja tulisuse oma teismeea identiteedikriisis kaotanud. Hakkasin uurima teisi karjäärivalikuid. Minu kogemus teismelise noortejuhina oma kohalikus koguduses osutus nii raskeks väljakutseks, et peaaegu kaotasin oma kire Jumala töö vastu. Need mäeharja kogemused ja tõsised ausad jutuajamised Jumalaga, kus ma sõna otseses mõttes väljendasin

kõiki oma negatiivseid tundeid, mida endas inimeste, sealhulgas iseenda suhtes hoidsin, olid need, kus kogesin esimest korda tõeliselt ehtsat Jumala teenimist.

See ei ole mingil juhul valem, mida peab kohaldama ja kasutusele võtma igas Jumala teenimise kogemuses. Sellest ajast alates olen teeninud noortejuhina nii liidu kui ka uniooni tasandil ning olen näinud iga Jumala teenimise viisi, laadi, kuju ja stiili, mida sina, kes sa loed, oled kogenud. Ning ma olen tulnud igast kogemusest läbi õnnistatuna ja suure tänutundega võimsa Jumala ees, kes rõõmustab meie eripalgelise kiitmise ja jumalateenistuse vormide üle.

Pastori ja noortejuhina hämmastab mind selle nägemine, kuidas kuradil paistab alati õnnestuvat kasutada meie mitmekesisust, et püüda meid üksteisest lahutada. Ma näen, kuidas Saatan on jumalateenistuse fookuse juhtinud Jumalalt individuaalsetele eelistustele ja vormile. Jumalateenistus peaks tooma kiitust Jumalale ja osadust usklikkonnaga. Kuid meie hingevaenlane on nii paljude Kristuse ihu liikmete tähelepanu hajutanud ja pannud neid julgust kaotama selle pärast, et paneme stiilid ja isiklikud eelistused Jumala asemel kesksele kohale.

Jumal rõõmustab mitmekesisuse üle. Ta on meid nii teinud. Olgu see muusikalistes väljendustes või loovates teatraalsetes vormides. Igal kultuuril, keelel ja rahval on valik muusikalisi ja teisi loovaid Jumala teenimise väljendusvorme. Jumal soovib, et suunaksime kõik need mitmekesised loovuse vormid üheks harmooniliseks jumalateenistuseks. Iga pill toob kuuldavale oma erilise heli. Ükskõik, kas mängituna eraldi, orkestris või ansamblis, ülendab nende instrumentide rikkus hinge ja toob au Jumalale, kui see on kui suunatud jumalateenistuse tõelise objekti poole.

Mina usun, et on palju noori inimesi, sealhulgas aastatuhande vahetuse lapsed ja neile järgnevad põlvkonnad, kellele Jumal on andnud eri liiki andeid, mis võivad oluliselt täiustada meie mitmekülgset Jumala teenimise kogemust. Osa on ühte kultuuri sobilikumad kui teised, kuid kõik toovad kiitust ja austust talle, kes on kutsunud oma usklikud Kristuse ihu liikmed maailmast välja. Jumal rõõmustab midagi uut luues. Ma usun, et ta rõõmustab väga loovuse ja mitmekesisuse üle meie jumalateenistuse kultuurilistes väljendustes.

Jumala teenimine kätkeb endas nii meie mõtteid kui ka tundeid, nii intellektuaalset kui ka emotsionaalset. Õigupoolest hõlmab Jumala teenimine kogu meie olemust, nii füüsilist kui ka sotsiaalset. Jumal kutsub meid andma kogu oma olemus, end tervenisti, elavaks ohvriks, mis on Jumalale täielikult vastuvõetav. See on meie mõistlik jumalateenistus. Võtku kõik, kelles on eluõhku igast rahvusest, sugukonnast, keeltest ja rahvastest Jumalat kiita! Kiitke Jumalat!

Aruteluküsimused:

1. Inimesed otsivad alati kedagi või midagi, keda või mida kummardada. Kas sa nõustud sellega?
2. Tänases sõnumis keskendusime jumalateenistuse objektile, eesmärgile ja kogemusele. Laienda neid mõtteid.
3. Missugust rolli mängib kultuur või isiklik kogemus Jumala teenimise kogemuses?

7. PÄEV: reede

Oma identiteedi väärtustamine

Teema

Adventisti identiteet – mis eristab adventistist noort?

Võtmetekst

Ilmutuse 12:17

Ja taevas tõusis sõda: Miikael ja tema inglid hakkasid sõdima lohega, ning lohe sõdis ja tema inglid.

Juhtmõte:

Seitsmenda päeva adventistid on kristlased, kes aktsepteerivad kõiki Pühakirja õpetusi, sealhulgas kümmet käsku ja seitsmenda päeva hingamispäeva, ning kes ootavad sõna otseses mõttes Jeesuse Kristuse teist tulekut.

Sissejuhatus

Seitsmenda päeva adventistidest kristlastel on ainulaadne ja eriline identiteet. Ehkki meie põhiuskumused on sarnased paljude teiste kristlike konfessioonidega, on meil ka mõni ainuomane õpetus, mis meid teistest eristab ja mitmel moel teistsuguseks muudab.

See, kuidas me saame aru Piibli prohvetikuulutustest seoses praeguse ajaga, avaldab näiteks suurt mõju meie arusaamisele Piibli eshatoloogiast (õpetus viimsest päevast). Nagu enamik kristlasi, ootavad seitsmenda päeva adventistid Jeesuse teist tulekut. Samas tunnetame selle sündmuse kiireloomulisust, mis on rajatud Piibli prohvetikuulutustele, kuid mida teised kristlikud konfessioonid tihti ei mõista.

Veelgi enam, meie arusaam kohtumõistmisest seoses kolmeinglikuulutusega Ilmutuse 14. peatükis ja 2 300 päeva prohvetikuulutusega on mitmel moel eriline, võrreldes sellega, kuidas enamik inimesi usub ja antud tekstist aru saab. Samas ei usu me, et selline ainulaadsus muudaks meid ühelgi viisil teistest kristlastest paremaks.

Nagu kõik teisedki usklikud, nõustume sellega, et päästet ei saavutata heade tegude ega seaduse järgimise kaudu. Adventistid usuvad, et päästmine toimub armust, usu kaudu meie Issandasse Jeesusesse Kristusesse. See tasuta armu and, mida on jagatud meile kõigile, on ainus päästmise eeltingimus.

Vastusena armu annile järgime Jeesust täielikus kuulekuses kõigile Tema käskudele. Jumala armastuse ülevoolavuse tõttu pole meil muud valikut kui Teda vastu armastada ja jagada seda armastust oma kaasinimestega. Ma alistume Jumala tahtele, valides elada kooskõlas kõigi Tema käskudega samal viisil nagu Jeesus allus oma Isa tahtele ja kuuletus Tema käskudele.

Täna võtame veidi aega, et keskenduda põhilistele iseärasustele, mis on meil seitsmenda päeva adventistidena, ja vaatleme kuidas need uskumused eristavad meid teistest kristlikest konfessioonidest.

Jutlus

Kui ma olin noortejuht, oli meil teemalaul, mis ütles lihtsalt:

„Adventnoored me oleme, igalt maalt ja merelt.
Koos me palvetame, töötame
ja õnnelikus harmoonias mängime.
Meil on usk, mida jagada inimestega kõikjal.
Sõnum armastusest, Jumalalt kõrgelt,
et näidata maailmale, et me hoolime.
Adventnoored.“

Aga kes on need adventnoored? Mida nad usuvad? Kuidas me nad ära tunneme? Ma olen nii palju kordi selle küsimusega vastamisi seisnud, kui olen end tutvustanud seitsmenda päeva adventistina. Olen saanud ka külluslikult huvitavaid seletusi ja tõlgendusi selle kohta, kes me oleme. Need põhinevad isiklikel kogemustel ja suhtlemisel selle omapärase usklike grupi liikmetega. Olen kindel, et oled paljudelt erinevatelt inimestelt kuulnud omajagu selgitusi ja väljendeid. Need varieeruvad alates meie nimetamisest kultuseks kuni imelikeni või inimesteni, kes peavad hingamispäeva laupäeviti ega söö sealiha.

Tegelikult tean paljusid Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse liikmeid, kel on tõsiseid raskusi ühe lausega selgitada, kes me oleme ja mida usume. Ma mõistan, miks on seda mitmel erineval põhjusel raske teha. Jätkates sealt, kus eile pooleli jäime, on see, mida me adventistide kohta mõistame, paljuski pärit meie isiklikust kultuurikogemusest. Enamikul kordadel aktsepteerime lihtsalt seda, mida näeme ja kogeme kohalikul tasemel, ning kasutame oma standardit kõigi usklike kohta terves maailmas.

Mõnikord on need tõlgendused ja kogemused positiivsed ja head, kuid teinekord ei pruugi nad olla nii positiivsed ja võivad isegi valeks osutuda. Ma ei väida, nagu oleksin ma ekspert või teaksin üht kindlat selgitust või määratlust, mis seletaks lahti adventisti identiteedi. Siiski on mul arusaamime sellest, mida seitsmenda päeva adventistid usuvad, tänu oma Pühakirja uuringutele, seminaris oldud ajale ja ordineeritud ametnikuna töötamisele.

Seega, lubage mul enne, kui hakkan identideedi küsimuse üle arutlema, esitada ühelauseline endapoolne arusaamine, kes adventistid on. **Seitsmenda päeva adventistid on Piiblit uskuv kristlaste rühm, kes tunnustavad kõiki Pühakirja õpetusi, sealhulgas kümmet käsku ja seitsmenda päeva hingamispäeva, ning kes ootavad sõna otseses mõttes Jeesus Kristuse teist tulekut.**

Sellest lausest on võimalik paljut järeldada ja seda saab mitut moodi tõlgendada. Kui inimesed seitsmenda päeva adventistidele viitavad, kasutavad nad tavaliselt lühendatud vormi – adventist. Enamasti kasutan ka mina lühikest versiooni. Ülaltoodud definitsiooni vaadeldes leiab sealt mitu põhitõde, mis moodustavad meie uskumuste tuuma, määratledes meie identiteedi.

Uskumine Piiblisse

Piiblisse uskumine tähendab, et me aktsepteerime kogu Pühakirja kui Jumala tahte ilmutust. Adventistid usuvad, et „kogu Pühakiri on Jumala sisendatud" (2Tm 3: 16, 17). See tähendab, et Piibel on Jumala Sõna, mille on edasi andnud Jumalast inspireeritud mehed ja naised. Neid mehi ja naisi oli Püha Vaim otseselt inspireerinud ning nad rääkisid ja kirjutasid nii, nagu Jumal neid inspireeris (Loe 2Pt 1: 20, 21). Kogu Pühakiri on ühtlaselt inspireeritud ja seega sisaldab kogu Pühakiri, Moosesest Ilmutusraamatuni, Jumala inspireeritud tõde ning on alati kohaldatav ja asjakohane kõigile inimestele igas paigas.

Piibel on Jumala püha, eksimatu Sõna. Me ei usu, et see sisaldaks kogu Jumala sõnumit inimkonnale, kuna Jumal inspireerib inimesi siiani, ka tänapäeval, ja proovib alati edastada oma tõde. Siiski usume, et kõik tõed ja sõnumid, mis on väidetavalt pärit Jumalat, tuleb läbi katsuda nende tõdedega, mis on juba ilmutatud Piiblis. Kõik tänapäevased Jumalalt pärinevad suhtlemised ja ilmutused ei läheks kunagi vastuollu sellega, mida juba varem on ilmutatud. See on see, mida Peetrus silmas pidas, kui ta ütles: „Ühtki prohvetiennustust Pühakirjas ei või omapäi seletada" (2Pt 1: 20)

Jumal on ennast juba Pühakirjas väga selgelt ilmutanud. Igasugune muu ilmutus või tõlgendus, mis tuleb hiljem, peab olema täielikus kooskõlas sellega, mida Ta on juba varem ilmutanud. Seitsmenda päeva adventistid kui Piiblit uskuvad kristlased tunnistavad, et me ei ole tõe või Pühakirja tundmises üksi. Oleme täiesti teadlikud, et on palju teisi kristlikke usulahke, kes aktsepteerivad ja usuvad Piiblit kui Jumala Sõna.

Samas mõistame ka, et nii kiriku sees kui ka kirikust väljas on Pühakirja kohta palju erinevaid tõlgendusi ja arusaamisi. Jumal ei vaja mingit abi enda selgitamiseks. Mida iganes Ta soovib inimestele edasi anda, sellega tuleb Ta hästi toime, Ta ei jäta midagi õhku, avatuks meie tõlgendustele ja arusaamistele. Inimesed on ekslikud, Jumal üksi on eksimatu.

Kõiketeadev ja ülimalt tark Jumal teab, et inimesed moonutaksid Tema sõnu ja tõlgendaksid neid valesti. Niisiis valis Ta ustavad mehed ja naised erinevatest põlvkondadest, sadade aastate vältel, kes rääkisid ja kirjutasid Tema sõnumeid selgelt ning selgitasid ja seletasid nii, et mitte keegi ei jääks segadusse või ei ütleks ega tõlgendaks valesti neid tõdesid, mida Ta soovis edasi öelda. Inimesed peavad olema ettevaatlikud, et nad ei kehtestaks omaenda konteksti ja kultuurilist arusaamist Pühakirjale. Jumal ei vaja meie abi. Me võtame Tema Sõna nii, nagu see on. Me usaldame Tema Sõna, sest Tema üksi on täiuslik, püha, õiglane ja hea.

Kristlased

Nimetus „kristlased" viitab sellele, et oleme Kristuse järgijad. See tähendab, et adventistid, nagu enamik teisi kristlikke uskkondasid, tunnustavad Jeesust Kristust lihasse tulnuna, tema patuta elu, ristilöömist ja ülestõusmist. Adventistid usuvad, et päästmine toimub ainuüksi Jeesus Kristuse kaudu. Tema surm Kolgatal lunastas meie patud ja annab täieliku lahenduse patuprobleemile.

„Ja kellegi muu läbi ei ole päästet, sest taeva all ei ole antud inimestele ühtegi teist nime, kelle läbi meid päästetaks." (Ap 4: 12)

Kristlike usklike koguna peame kinni kõikidest Jeesuse õpetustest ja praktikatest, sealhulgas sellest, et kohtleksime tervet inimkonda oma vendade ja õdedena, hoolimata rassist, usutunnistusest või religioonist. Jumal ei tee vahet inimeste vahel. Kus iganes on inimestel abi vaja, on Jeesuse ja Tema

järelkäijate ülesanne pakkuda neile armastust, lootust ja abikäsi. See on põhjus, miks on adventistid üle maailma aktiivsed humanitaarmissioonidel. Me oleme kavandame arenguja haridusprojekte ning tuleme üle kogu maailma appi katastroofide toimumise korral.

Adventnoored nagu sina on vastanud Jumala kutsele misjonitööks maailma kaugemates osades. Nad võtavad kuid ja aastaid koolist ja tööst vabaks, et olla Jeesuse käed ja jalad abivajajate jaoks. See on tõeline adventisti identiteet. Kristlased leiavad oma tõelise identiteedi rõhututele ja vaestele kaasa tundes ning nende eest hoolitsedes. Kristlus tähendab, et me oleme Jeesuse Kristuse järgijad. Nimi annab meile identiteedi, aga Jeesuse eeskuju järgimine muudab meid ehtsaks. Igaühte võib kutsuda mistahes nimega, kuid see, mida teeme ja kuidas käitume, annab meile tõelise identiteedi ja ehtsuse.

Adventistidest kristlased on kutsutud peegeldama Jeesuse elu ja tööd kõikjal, kuhu nad lähevad. See ei ole piiratud konkreetse aja ega kohaga. Vaadake lihtsalt Jeesuse elu. Tema võimsad õpetused ja imed ei olnud kunagi seotud kindla ehitisega. Ta oli alati liikvel. Ta otsis alati võimalusi inimeste olukorra parandamiseks ja nende kannatuste leevendamiseks. See on parim kristlus. Jeesuse sedasorti teenistus, nagu ka kõigi tema järgijate teenistus, kandis kõige rohkem vilja paikades, kus inimesed kannatasid kõige enam. Jeesus andis endast parima, et Ta oleks alati kohal seal, kus Ta sai teha kõige rohkem head just neile inimestele, kes seda kõige rohkem vajasid. See on tõeline kristlus.

Seitsmenda päeva hingamispäev

Hingamispäev on adventisti identiteedi jaoks võtmeelement. Adventist usub, et Jumala seadused kehtivad tänapäevalgi, kuna nad on igavesti kasutatavad põhimõtted igas piirkonnas päikese all. Seega ei ole meie luksus otsustada, millised seadused meie jaoks kehtivad ja millised mitte. Kõik Jumala seadused kehtivad kõikidele inimestele kõigis paigus igal ajal. Hingamispäev on lihtsalt üks neist mitmest igavesti kehtivast põhimõttest, mis on antud inimkonnale kõikjal ning on märk kristlikust kuulekusest ja identiteedist.

Adventist ei õpeta ega usu, et käsud või hingamispäev päästavad inimese patust. Vastupidi, seadus mõistab hukka need, kes seda ei järgi. Samas, nii nagu iga riigi seaduse rikkumise puhul, on ka sellel tagajärjed. Jumala seadustest üleastumisega käivad kaasas nii tagajärjed kui ka heastamine. Piibel ütleb, et kui me oma patud tunnistame, on Tema ustav ja õige, nõnda et Ta annab andeks meie patud ja puhastab meid kogu ülekohtust. Pääste ei ole seaduses ega hingamispäevas. Pääste on ainuüksi Jeesuses. See on tõeline adventisti identiteet.

Adventistid usuvad, et kõik, kes on päästetud Jumala armu läbi, kogevad nii sisemist kui ka välist muutust. Tõelist pöördumist ei saa toimuda ilma täieliku ja põhjaliku muutumiseta. See on igapäevane ja pidev protsess, mida kutsutakse vahel ka pühitsusprotsessiks. See on igapäevane Jeesusele lähemaks kasvamise protsess, et saavutada võit patu ja kiusatuse üle.

Seitsmenda päeva adventist usub, et Jumala viimase aja ülejäänute kogudusena on meil jagada eriline sõnum, mis on oma loomult kahekihiline. See kutsub inimesi üles lahkuma valest kummardamisest ja õpetusest ning juhib neid kummardama ainukest õiget ja elavat Jumalat. Vale jumalateenistuse lõpetamise kutsele seisab alati vastu saatan, kes on tõelise Jumala kummardamise vastu.

Vastavalt Ilmutuse 12: 7–12 on selle tagajärjeks sõda või konflikt, mis sai tegelikult alguse taevas. Hiljem, samas peatükis on ülejääki või viimaste päevade Jumala rahvast kutsutud nendeks, kes peavad Jumala käske ja Jeesuse usku. Kokkuvõtteks jääb Jumala tõeline kogudus või väljakutsutud rahvas alati Tema käskudele ustavaks ja neid juhivad kõigil ajastutel Tema prohvetite kuulutused. See on adventisti identiteedi põhiosa.

Adventistid

Viimane osa meie identideedist, millele täna tähelepanu pöörame, on meie usk otsesesse ja nähtavasse Jeesuse teise tagasitulemisse. Adventist usub, et esimesel korral tuli Jeesus väikese lapsena, täpselt nagu Ta ette oli öelnud. Pärast ristilöömist ja ülestõusmist naasis Ta Isa juurde taevasse, nii nagu Ta oli ette öelnud. Sõna „adventist" tuleb sõnast „advent", mis tähendab ilmumist või tulemist. Esimene advent toimus siis, kui Jeesus tuli lapsena. Teine advent leiab aset siis, kui Ta tuleb tagasi võimus ja aus, just nii, nagu Ta tulla lubas.

Adventist paneb oma lootuse selle peale, et sama Jeesus, kes tuli siia maailma lapsena ning kõndis inimeste keskel tervistades ja õpetades, tuleb peagi ühel päeval, et teha lõpp kõigile kannatustele ja valule siin maailmas. Ta kustutab surma ja põrgu igaveseks. See on tõeline adventisti identiteet. Kahjuks

keskendub enamik inimesi adventisti identiteedist rääkides tavadele, traditsioonidele, ja normidele, mis on valdavalt kultuurilised. Need traditsioonid ja tavad võivad varieeruda kultuurist kultuuri ning on just need, kuidas neid kutsutakse – traditsioonid. Nad hõlmavad ülistuse stiili, muusikat, riietust ja isegi dieeti. Ehtsa adventkristlase identiteet ei ole traditsioonis, vaid päästmise aluspõhimõtetes Jeesuses Kristuses.

Traditsioonid ja kultuurinormid on individuaalse tõlgendamise pärusmaa ja tekitavad segadust lihtsalt sellepärast, et neid pole võimalik igal pool ega igal ajal ühteviisi praktiseerida. Sellises segaduse rägastikus on kerge kaotada oma tõeline identiteet. Adventist usub tugevalt, et kui me jääme Jumala väljendatud tahte juurde Pühakirjas, siis väldime kogu segadust ja säilitame oma tõelise identiteedi, nagu see on Jeesuses.

Aruteluküsimused

1. Jaga grupiga enda adventisti identideedi kirjeldust.
2. Kuidas kõneleb nimi „seitsmenda päeva adventist" meie kui terviku identiteedist?
3. Mida räägivad mitteusklikud adventistide usk muste kohta?

8. PÄEV: hingamispäev

Pulmasöömaaeg

Teema

Kogudus kui pruut – kuidas peaksid noored valmistuma Jeesuse (peigmehe) tulekuks.

Võtmetekst

Ilmutuse raamat 19:9

Ingel ütles mulle: „Kirjuta: Õndsad on need, kes on kutsutud Talle pulmasöömaajale." Ta ütles mulle: „Need on Jumala tõelised sõnad."

Juhtmõte

Jeesus on juba kaua oodanud hetke, mil ta saab taas oma valitud pruudi, kogudusega, kohtuda, ja praegugi valmistub ta suurejooneliseks tähistamiseks.

Sissejuhatus

Jeesuse kõige suurem soov on olla taas koos oma kogudusega. Patt lahutas inimese Jumalast. Kuid Jeesuse kaudu on see lõhe nüüd ületatav. Ristisurmaga täitis Jeesus patu nõuded. See on andnud võimaluse taastada täielikult suhe mässumeelsete inimestega.

Enne Isa juurde naasmist andis Jeesus oma kogudusele lubaduse. Ta lubas, et tuleb oma kogudusele, oma ustavatele inimestele, taas järele ning võtab nad enesega kaasa. Ilmutuse 19. peatükk võrdleb seda sündmust pulmapeoga, kus Kristus on peigmeheks ja kogudus pruudiks.

Juba varsti tuleb Jeesus kogu oma aus ja hiilguses, et võtta oma pruut igaveseks enese juurde. Sellest tuleb uhke taaskohtumine ning üks võrratu pidu täis rõõmu. Kõik Jumala inimesed erinevatest ajastutest saavad taas ühineda oma Päästjaga ning ei pea enam kunagi temast lahku minema.

Siis ei ole enam ei pattu ega patuseid. Siis on lamba pulmasöömaaeg käes ja tema pruut, kogudus, on end valmis seadnud. Kuid kõik see sai võimalikuks vaid Jeesuse armu kaudu, kes ohverdas end oma rahva nimel.

Adventnoortel on siis auline võimalus kohtuda teiste noortega, kes on oma elu Jeesuse Kristuse nimel ohverdanud. Milline rõõmsameelne tähistamine see on!

Täna võtame aega selleks, et uurida Jeesuse lubadusi ja kinnitada taas oma usku nendesse lubadustesse. Veel enam rõhutame, kui oluline on igal noorel ja täiskasvanul elada pidevas valvsuses ja valmiduses Jeesuse teiseks tulekuks ja Lamba pulmasöömaajaks. Maranata! Jeesus tuleb taas.

Jutlus

Mul on palju sooje mälestusi väljasõitudest, kui kasvasin lapsena üles Jamaicas, väikeses külas. Enamiku ajast oli tegemist kiriku ekskursioonidega kas mõnele vaimulikule kogunemisele või puhkusele. Meie väikeses kogukonnas ei olnud just väga palju teha, eriti õhtuti. Seega oli iga võimalus välja pääseda ja minna mõnele telgikoosolekule, noortekogunemisele või randa, suur asi. Isiklikult mäletan, kuidas pidime tõusma nii vara ja ootusärevus oli nii suur, et saime vaevu magatud. Ma magasin, jäädes samas valvsaks. Mul olid liblikad kõhus. Jäin mõneks minutiks magama ja nägin unes, et buss tuli ja jättis mu maha. Aga kui voodist püsti kargasin, taipasin, et tegemist oli unenäoga. Kõik see juhtus tänu minu kõrgendatud elevusele ja ootusärevusele.

Eilses jutluses õppisime, et üks adventistide identiteedi omapäradest on meie kindel usk Jeesuse lubadusse tulla tagasi siia maale. Meie, enam kui paljud teised usulahud ja usundid, oleme kuulutanud seda sõnumit juba sajandeid. Meie algsed pioneerid 19. sajandil asetasid oma lootuse ja usu sellesse lubadusse.

Kuid võime isegi enne 19. sajandit, enne juudi rahva sündi, näha patriarhe seda kaua oodatud lubadust otsimas. Kirjas heebrealastele 11:10 võime lugeda, et Aabraham „ootas kindlale alusele rajatud linna, mille meister ja ehitaja on Jumal." Ka Eenok kuulutas, et Jumal tuleb koos mitmekümne tuhande pühaga; vaata Juuda 14 ja 15. Iiob kuulutas peatükis 19, salmides 25–27: „Sest ma tean, et mu lunastaja elab, ja tema jääb viimasena põrmu peale seisma. Ja kuigi mu nahka on nõnda nülitud, saan ma ilma ihutagi näha Jumalat, teda keda ma ise näen, keda näevad mu oma silmad, aga mitte mõne võõra..."

Selle nädala kõige esimeses tunnis õppisime, et kogudus koosneb Jumala kutsutud inimestest kõigil aegadel. Juba päris alguses, kui inimene pattu tegi, oli Jumalal plaan tuua inimene enese juurde tagasi. Jeesus tuli selleks, et meid patust lunastada. Enne Jeesuse tulekut pani Jumal paika ajutise plaani ohverdustseremoonia näol, et maksta inimese üleastumise hind. Jumalal on kogu aeg olnud plaanis inimene taas igaveseks enese juurde tuua. Ta igatseb aega, kus tema kutsutud rahvas, tema kogudus, oleks

taas lõplikult temaga koos. Patt ei olnud kunagi osa Jumala plaanist, aga hetkel, mil inimene langetas otsuse teha pattu, algatas Jumal oma plaani päästa inimkond ning anda neile igavene kodu.

Terves Jumala sõnas näeme ettekuulutusi, mis viitavad sellele kauaoodatud sündmusele. Piiblis on Jeesuse teise tuleku kohta üle 400 ettekuulutuse. Jeesuse teise tuleku sõnum on olnud nii mõnegi patriarhi ja prohveti kirjutiste teemaks. Idee Jumala tagasitulekust ning inimestega taasühinemisest on olnud suurima rõõmu ja elevuse allikaks.

Mainisin enne, kuidas noorena väljasõitudel käisin. Üks helgeimatest väljasõidumälestustest on telgikoosolekutel käimine. See toimus ajal, mil pastoritel oli mitu kogudust. Telgikoosolekud olid väga populaarsed ja põnevad, eriti sellepärast, et andsid meile võimaluse oma väikesest külast ja kodust õhtul välja saada. Meile, lastele, oli see ainulaadne võimalus sotsialiseerumiseks ja uute sõprade leidmiseks.

Üks osa nendest koosolemistest oli elav ja rõõmus vaimsus, mida väljendati peamiselt reisil lauldud koorilauludes. Paljudes lauludes kerkis esile lõpuaja teema. Suudan siiani oma peas kuulata ja kujutleda koguduseliikmeid laulmas laule nagu „Meil saab olema taevas tore aeg“ (*We shall have a Grand time up in heaven*). Veel üks populaarne laul oli „Kui pühad koos kõik marsivad.“ Vahel laulsime ka „Me marsime Siionisse, ilusasse, ilusasse Siionisse“ (*We´re Marching to Zion*, *Beautiful*, *Beautiful Zion*) või „Kui kord kõik me taevasse pääseme“ (*When we all get to heaven*).

Aga laul, mis oli kõige populaarsem ja on ka minu mälusse jäädvustunud, on laul, mida ma pärast lapsepõlve lõppu väga harva kuulnud või ise laulnud olen. Selle sõnad olid umbes niisugused:

„Mine elu hiilguse teele, taevas on nüüd silmapiiril,
kuigi tee on raske, kannab Jeesus sind läbi,
Ta võtab sul käest, juhtides sind läbi selle maa,
mine elu hiilguse teele.“

Kindlasti on kõik minu noored sõbrad nüüd taibanud, et armastan laule. Laulud annavad mulle evangeeliumi sõnumit edasi paremal viisil kui miski muu. Mulle meeldib siiralt laulda vanu häid adventhümne, eriti selliseid mis räägivad Jeesuse teisest tulekust või koju minekust, et elada koos Jeesusega.

Meie planeet on juba kaua aega eksisteerinud mässumeelsuses. Kõik meist on kogenud valu ja murtud südant, haigusi ning armsamate surma. See ei olnud kunagi Jumala plaan oma koguduse, pruudi, jaoks. Seda on teinud vaenlane. Patt lahutas Jumala Tema inimestest. Jeesus jättis maha oma taevaliku au ja hiilguse, et tulla maale meid päästma. Tema sekkumine lunastusplaani näol on andnud patustele võimaluse saada taastatud ja taevase perekonnaga lõplikult ühendatud.

Seetõttu keskenduvadki Piibli teema ja paljud laulud just sellele, mida Jeesus meie päästeks teinud on. Ja sellepärast naudingi ma isiklikult hümne, mis kõnelevad päästest ja Jeesuse tagasitulekust, et taasliita inimene ja Jumala. Sellest tuleb uhke ja imeline taaskohtumine ning seekord ei lähe me kunagi üksteisest lahku. Seekord hävitatakse patt ja Saatan igaveseks. Seekord pagendatakse kurbus, südamevalu, haigused ja surm igaveseks.

Nüüd mõistan täielikult nende lapsepõlve laulude tähendust ja sõnumit, mida laulsime kiriku väljasõitudel. Nende sõnum on tugev ja kestab kauem kui aeg ise ning mööduvad põlvkonnad. Kaaluge korra, mida võisid need laulud tähendada minu lahkunud sale või tema eakaaslastele, kui nad neid laulsid:

„Me kõneleme õnnistatute maailmast,
sellest riigist nii eredast ja kaunist.
Tihti kuulutatakse ta hiilgusest,
aga mis tunne küll oleks seal elada.“

Või:

„Laulgem laule veel, mis meid rõõmustavad teel,
varsti taevakodus oleme.“

Või:

„Kui rõõmustav on kristlase lootus,
kui nad rügavad siin maal.
See tõstab meid üles,
kui läheme läbi kannatuste metsa.

Või siis:

„Kui kaugel kodust? Küsisin, mil liikusin edasi
paindunud põlvedega. Valvur vastas:
Pikk ja pime öö on varsti läbi,
hommik varsti tuleb vastu...
„Mitte kaugel kodust! Milline õnnistav mõte!
Rändaja üksik süda hõiskab:
tervendava palsami see toob
ja kuivatab leinaja pisarad.
Nüüd ära nuta enam, kuna kohtume seal,
kus väsinud sammul keegi ei eksle –
meie katsumused möödunud ja
rõõm nüüd täiuslik,
turvaliselt oleme oma Isa kodus.“

Piibel on täis Jeesuse hinnalisi lubadusi. Ta on andnud meile oma sõna ning võime Teda usaldada. Võime Teda uskuda, kuna Ta pidas oma lubadust tulla ja ohverdada end meie pattude eest. Ta jättis maha kogu au ja taevase hiilguse, et tulla meid päästma. Ta andis oma elu, et katta meie patu täishind. Jumal pidas Kristuses oma sõna lunastada inimene patust. Oma ohvri kaudu avas Ta tee hiilgusse, et kõik, kes vähegi soovivad, võiksid siseneda.

Tänapäeval räägime inimeste heast mainest, pidades silmas seda, kuidas nad on olnud järjepidevad mingis kindlas oskuses või kindlal alal. Nad on alati ülesande täitnud ja korrektselt esinenud, kui seda neilt nõutud on. Jumal on end tõestanud, Tal on laitmatu maine. Ta pidas oma sõna esimesel korral. Ta täitis lubaduse saata Jeesus patu hinda tasuma. Selle maine alusel võime olla kindlad, et Ta täidab ka seekord lubaduse tulla taas ning siduda meid endaga igavikuks.

1. Kirjas tessalooniklastele 4:16 ja 17 kirjutab Paulus sellised sõnad:

> *„sest Issand ise tuleb sõjahüüu, peaingli hääle ja Jumala pasuna saatel alla taevast ning esmalt tõusevad üles surnud, kes on läinud magama Kristuses, pärast kistakse meid, kes me oleme üle jäänud elama, ühtviisi koos nendega pilvedes üles õhku Issandale vastu ja nõnda me saame alati olla koos Issandaga.“*

Johannese evangeeliumis 14: 1–3 on pandud kirja lubadus, mille Jeesus ise andis enne taevasseminekut:

> *„Teie süda ärgu ehmugu! Uskuge Jumalasse ja uskuge minusse! Minu Isa majas on palju eluasemeid. Kui see nõnda ei oleks, kas ma siis oleksin teile öelnud, et ma lähen teile aset valmistama? Ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen ma jälle tagasi ja võtan teid kaasa enese juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen mina.“*

Ilmutusraamatu autor Johannes elas üle kohutavaid tagakiusamisi, kuna ta kuulutas evangeeliumi Jeesusest Kristusest. Ta saadeti üksikule Patmose saarele ning visati kuuma õli katlasse. Kuid Jeesus tuli temale nägemuses ning ta nägi võrratut pulmasöömaaega, mida ta väga värvikalt kirjeldab Ilmutuse raamatus 19: 7–9.

„Rõõmustagem ja hõisakem ja andkem talle au, sest Talle pulmad on tulnud ning tema naine on ennast seadnud valmis, ja talle on antud, et ta riietuks säravasse puhtasse peenlinasesse.“ See peenlinane on pühade õiged seadmised. Ingel ütles mulle: „Kirjuta: Õndsad on need, kes on kutsutud Talle pulmasöömaajale.“ Ta ütles mulle: „Need on Jumala tõelised sõnad.“

Johannes kasutas pulmade näidet, et illustreerida Jumala rahva rõõmupidu, kui Jeesus tagasi tuleb. Jeesust, Jumala talle, kujutatakse kui kuninglikku peigmeest. Ta on kaua oodanud taaskohtumist ja rõõmustamist koos oma valitud pruudi, kogudusega. See nägemus kujutleb pruuti valgeis rõivastes, mis sümboliseerib pühade õigsust.

Iga pulmapidu on pruudi ja peigmehe vahelise armastuse ja pühendumise tähistamine. Need kaks on iga suhte põhitalad, aga eriti abielus. Jeesus Kristus, meie Isand ja Päästja, on ideaalne näide tõelisest armastusest ja pühendumusest. Sellist elu muutvat arusaamist kaaludes on oluline, et noor mõistaks, kuidas edukad abielud on ehitatud Jumala armu vundamendile ja üksteisele pühendumisele.

Jeesuse teiseks tulekuks valmistudes julgustan teid üha uuesti Jeesusesse armuma. Armastame Teda, kuna tema on meid enne armastanud. Jeesus on meisse kirglikult armunud ja meie vastame Talle armastavalt, pakkudes Talle täielikku pühendumust. Me vannume Talle oma armastust, kui anname ohvrimeelselt endast parima.

Meie peigmees, Jeesus, on truu. Ta peab oma sõna ning täidab oma lubadused. Ustavus on abielusuhtes põhjapanev. Püha vanne hoida end ustavana on usalduslik side, mille mees ja naine loovad, et vältida väliseid sissetunge oma abielusse. Kui Jeesus oma pruudiga abiellub, siis teeb Ta seda igaveseks.

Abielu on jääv. Lahutus ei olnud kunagi osa Jumala plaanist. Kui soovitakse, et abielu kestaks, peab mõlemal poolel olema kannatlikkust, lahkust, õrnust, ja andestust, just nagu Kristusel oma pruudi vastu. Paulus on öelnud kirjas efeslastele 5. peatükis, et abielu on sümboliks Kristusest ja Tema kogudusest. Kristus soovib olla oma kogudusega igavesti ja sellised peaksid olema ka meie maised abielud.

Nagu juhtub mõne tänapäevase abieluga, võib ka Jumala kogudus kannatada ja vireleda, kuna hingevaenlane proovib heidutada, kõrvale juhtida ja hävitada Jumala valitud inimesi. Aga mul on hea uudis

kõigile Jumala lastele: pidage veel veidi vastu. Jumala lubadused on tõesed ja kindlad. Tee võib paista pikk ning võitlus võib tunduda raske, aga Jumalal on laitmatu maine. Ta peab oma sõna. Kristuse pruut jõuab kord oma Peigmehe juurde.

Kasutades jälle ühe adventhümni sõnu:

„Laulgem laule nüüd,
mis meid julgustavad teel,
varsti taevakodus oleme!
Varsti jäädav päikene võimu kaotab ööl,
Varsti taevakodus oleme."

Oodates kannatlikult lubaduse täitumist, nautigem seda teekonda. Hoidkem kinni oma usu kuulutusest ja ärgem kõhelgem, sest see, kes lubab, on ustav. Tema sõna on ehtne. Lubadus on kindel.

Ilmutuse 22:12 ütleb:

„Vaata, ma tulen varsti ning toon igaühele palga, ma tasun igaühele tema tegude järgi."

Ta tuleb just nii, nagu on lubanud. Ta pidas oma lubadust esimesel korral ning Ta peab seda kindlasti ka nüüd. Nii et „kuni selle hetkeni laulab mu süda edasi, kuni selle hetkeni rõõmuga ma liigun edasi, kuni päevani, mil mu silmad näevad seda linna, kuni päevani, mil Jumal kutsub koju mind."

Olgem ustavad, kuni see lubadus täitub. „Siiski, tule ruttu, Issand Jeesus." Ilmutuse 22:20

Aruteluküsimused:

1. Miks on teise tuleku lubadus alati kõigile nii oluline olnud?
2. Mille põhjal usume, et Jeesus tuleb taas?
3. Kogudus on Kristuse pruudina juba pikka aega Jeesuse teist tulekut oodanud. Mida sa Jeesuse tuleku juures kõige rohkem ootad?

Suur aitäh kõigile loegu tõlkijatele:
Ly Kaasik, Toomas Lukk, Liina Kõrgend, Älis Kulp, Kerstin Ploompuu, Krõõt Lõbus, Õnne Kivinurm ja Erkki Kask.

Kujundas: Kaile Tuvi
Fotod: Shutterstock.com, Freepic.com

Noorte palvenädala loengud on välja andnud Peakonverentsi noorteosakond *(Youth Ministries Department, General Conference of Seventh-day Adventists®.)*

Kõik õigused kaitsutud © 2018, by the General Conference of Seventh-day Adventist Youth Ministries Department.

Ingliskeelse loengumaterjali leiad lehelt *www.gcyouthministries.org.*

Eestikeelsed loengud lehelt *advent.ee* materjalide kaustas.

Seitsmenda Päeva Adventistide Kogudus